شاعر:
حاجي محمداسحاق امانزی

په نغمو کې وير

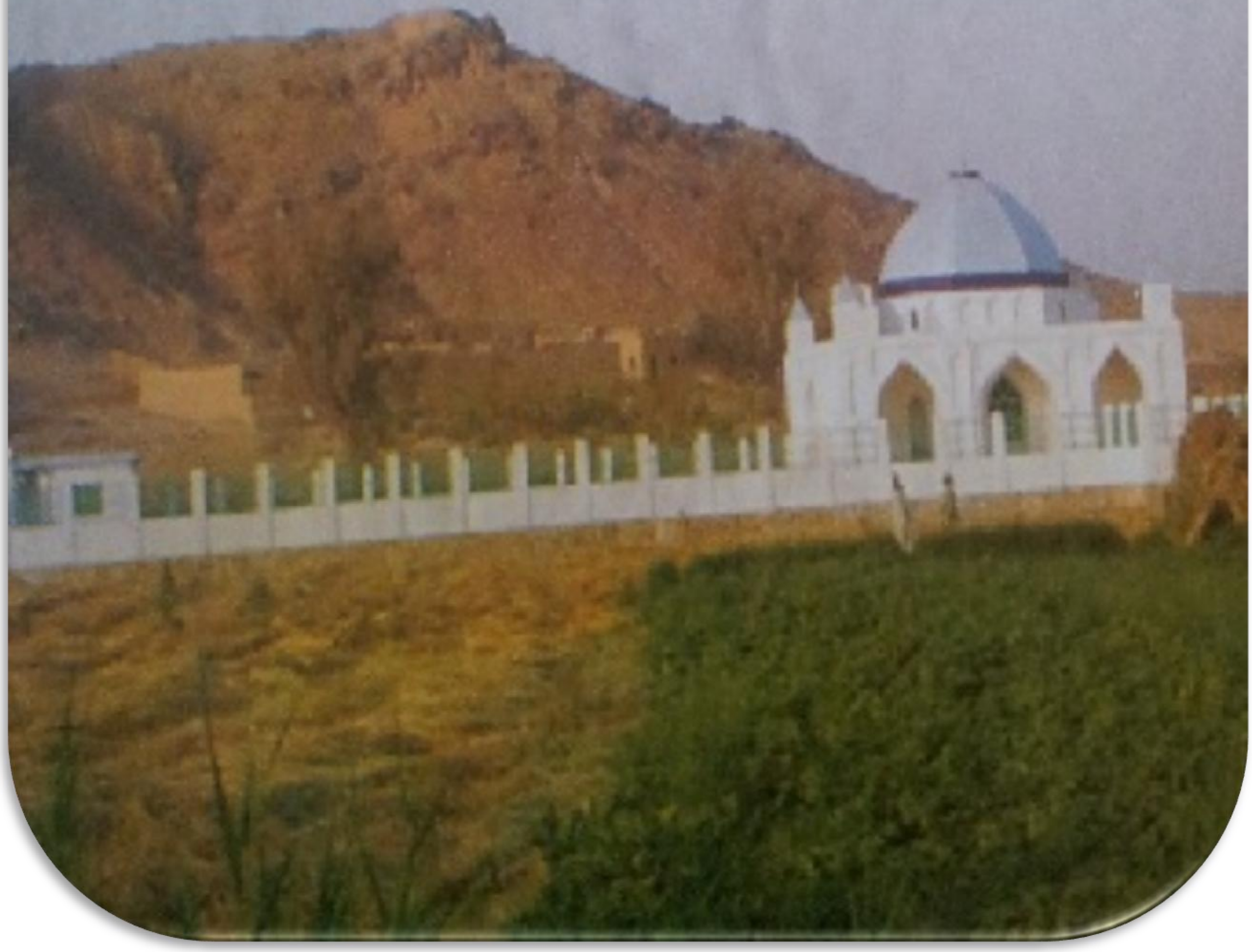

Download from:aghalibrary.cm

په نغمو کي وير

شعري ټولګه

شاعر :

محمد اسحق امانزی

Download from:aghalibrary.cm

د کتاب ټول حقوق د شاعر سره خوندي دي.

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم	: په نغمو کي وير
شاعر	: محمد اسحق امانزی
خپروونکی	: خپله شاعر
د چاپ کال	:۲۰۱۲ ع =۱۳۹۱ش
چاپ شمېر	:۵۰۰ ټوکه
کچه	:۵۰/ ۱۳×۲۱ سانتي متره
مخونه	:۳۰۰
انلاين چاري	:مختار احمد احسان - د لراوبر ډاټ کام برېښنايي کتابتون

www.Larawbar.com

د کتاب لړليک

1. نباغلي الحاج محمد اسحاق امانزي ته
2. په نغمو کي وير/ اټک يوسفزی
3. په نغمو کي وير/ زرغونه عطا ژواک
4. په نغمو کي وير/ امانزی

عمومي شعرونه

5. زه کوچي يم
6. پښتو ژبه
7. هويت
8. هوش
9. هنر
10. نوبهار
11. جنګ
12. نغاري
13. نصيب
14. نبض
15. منطق
16. ملهم
17. معما
18. لېونيه
19. لمبي
20. کوچۍ
21. عبادت
22. عالم
23. کفن
24. ګله
25. ګل او بلبل

26. صباح
27. غمونه
28. غروب
29. عيان
30. عندليب
31. عمر
32. علم
33. عقل
34. عدالت
35. ظالمان
36. طالع
37. شعارونه
38. شپول
39. سوله
40. سلام
41. سکاره
42. سرمايه
43. ستم
44. سباوون
45. ښايست
46. سالنګ
47. زور
48. زوال
49. ږوند
50. رنځور
51. رنځ
52. رمز
53. رازونه
54. د زړه راز
55. خطا

56. خاوند
57. څوک
58. حق
59. ځراغ
60. جوهر
61. جمال
62. توان
63. تقدير
64. تشبث
65. تسکين
66. تجلا
67. تاوان
68. پيوستون
69. بيان
70. بلبلان
71. بډايي
72. باور
73. اوښکي
74. امانت
75. افغان
76. ارمان
77. ورک پسرلی
78. هډونه
79. مرغۍ
80. مخ پر غرو
81. متولي
82. کمال
83. ګلان
84. ګروم
85. غلبلي

86. صفا
87. ډېوه
88. ډېر عمر
89. د ميني هوسۍ
90. دصبر کاسه
91. خبري
92. جام
93. تنور
94. تر سهاره
95. پسرلی
96. اشعار
97. د ارغنداب رود ته
98. د چرخي پله زندان
99. ميوند
100. الهام
101. غرق
102. بهار
103. پردی ستم
104. خوب ليدل
105. د ولس رېغ
106. زما وطنه
107. ميراث
108. مينه نسته
109. ننګ
110. وطنه
111. ګل

وطني شعرونه

112. نوی عصر
113. سمندره
114. سمسور

115. زمونږ خاوره
116. زما ښکلې کندهاره
117. د ولس مینه
118. پارلمان
119. کوهکه
120. کندهار ته
121. ارغنداب

ازاد او نیمه ازاد شعرونه

122. پخې خبرې
123. تاریکه وه
124. لوی اختره
125. زه باران یم
126. توره شپه
127. تا ته وایم (پ) ...
128. ځلوریزې
129. توان په توان
130. فکرونه
131. چاربیتې

کورنې شعرونه

132. نورصباح جانې
133. مراکو
134. ښه نیت
135. سرباز
136. ولیجان
137. غمیزه

رنګارنګ شعرونه

138. ویر
139. ګونګې ژبه
140. سېلابونه

141. سپوږمۍ
142. زنګاوات
143. ژوندون
144. د ژوند ثمره
145. د لیلې دښت
146. عالمان
147. خپل جهان
148. د چوپان رنغ
149. بوډا
150. خوب
151. جنګسالار
152. دانا
153. پیمان
154. خوشبخت
155. کاروان
156. سوز
157. ډیوه
158. فلوم
159. فشار
160. فریاد
161. قناعت
162. حکمت
163. غم
164. قول
165. پوهه

ښاغلي الحاج محمد اسحق خان امانزي ته

شاعر نه يم اما د شعر په درياب کی د ۴۰ کلونو را په دېخوا لامبوزن يم.
هر هنر د الله ﷻ يوه تحفه او داد دئ چي چا ته ئي ور په نصيب کي، په حديث شريف کي را غلي دي: [الشعراء تلاميذاالرحمن] ترجمه: شاعران د الله ﷻ شاګردان دي. هر څوک نه د شعر استعداد لري او نه په شعر کي د زړه خواله او د زړه برګاس ايستلای سي، ځکه دا نه يو آسانه کار دئ او نه ئې هر څوک تر عهدې وتلای سي. درويش دراني د وطن پياوړی او نازکخياله شاعر وايي:

دغــــه هــــنر آســـــانه مـــــه بوله درويشه ياره
د زړه په سرو وينو وينځل د غزل توري غواړي

هـــــر کس نبرد چاشـــنی درد محبت
اين آتش بی رنګ نسوزد همه کس را

شاعر همېشه ډېر بااحساسه او بادرده وي چي خپل سپېڅلي احساسات د خپلو اشعارو له لاري خپلو اورېدونکو ته ډالۍ او وړاندي کوي او د اولس تازه او زاړه دردونه، تاريخ، کارنامې، برياوي، خوښی، ناخوالي او د کاميابۍ او خوشالۍ په وخت کي ساقي، پيمانې، د محتسب سره ټکر، بزم او رزم، او د خلوت په دنيا کي ئې بيا د الله ﷻ ذکر په ياد او د قلم په ژبه تر خوله راباسي او د خپلي خيالی نړۍ رنګيني افسانې د تصور په رنګينه دنيا کي تصوير کوي. ښاغلی عبدالرحمان پژواک صاحب وايي: "هر شاعر ځان ته يو جهان دئ چي يوازي دی ئې جهانبان دئ. شعر راز دئ او په راز باندی خبري کول په زړه باندي تجاوز او په روح باندي تېری دئ، زه پر شعر باندی انتقاد ګناه ګڼم".
دا هغه اوصاف دي چي ما د ښاغلي الحاج محمداسحق امانزی په شعرونو کي احساس او درک کړه. نوموړی زما د ډېرو پخوانيو يارانو څخه دئ او په مسلکي لحاظ د عالی تحصيلاتو خاوند يو موفق نظامي شخصيت دئ. د مهاجرت په دوره کي ئې په ۲۰۰۹ کال کي د اشعارو په ليکنه لاس پوري کړ او ژر تر ژره ئې هغه برياوي په لاس راوړي چي ما ئې اميد نه درلود، چي زه په خپل وار ورته د دې برياوو مبارکي وايم. يوه خبره د يادولو وړ بولم چي د ډېر پياوړی، ځوان ليکوال او شاعر ښاغلي اجمل جان اټک يوسفزي لارښودني او مرستي د ښاغلي امانزي په مورد کي د ډېرو د ستايلو او قدر وړ بولم چي زه په خپل وار مننه ورڅخه کوم او کوروداني ورته وايم.
د ښاغلي امانزي دا دوهمه شعری ټولګه ده چي په چاپ رسېږي، زه په خپل وار ورته د دې ټولو برياوو مبارکي وايم او د خدای ﷻ د دربار څخه ورته کامل صحت غواړم. پر قلم دې برکت وی.

په درناوی
عبدالرحمن رحمانی
د ۱۳۹۰ کال د مرغومي ۶
ډنمارک

په نغمو کي وير

(شاعر لکه هنداره)

په رشتيا چي شعر هنر او ادب دئ، مګر شعر او شاعري کسب او علم نه دئ چي د يو کتاب او د يوې ښوونځي او يوې پوهنځي په لوستلو دي خامخا لکه انجينري، نجاري، ډاکټري د ادبي فنونو په زده کړه دي سړی کسبي شاعر هم سي.

ورځ تر بلي روښانه کېږي چي د شعر سرچينه يوازي او يوازي الهام دئ او دغه الهي ورکړه په هغه چا کېږي چي د زړه سمندر ئي له انساني ميني او عاطفي څخه ډک وي.

هر انسان ورته لکه په هنداره کي چي خپل ځان ښکاري او د خپل صورت او زينت د برابرولو په خاطر پر خپل سر لاس را تېر کړي او يا که پر خپل مخ يا غاړي لاس تېروي.

که څه هم خلګ او عام ولس شاعران په يو چا، يو کلي، يو قوم او يو ولس پوري تړلي بولي خو شاعران بيا ځانونه د ټول عالم دردمن او خواخوږي ګڼي:

په خپل قام او په خپل ځان چي زړه خوږېږي
د دې دور پـــر انســـــان مي زړه خـــــوږېږي
چي د هـــــر چـــا په غـــم تل راســـــره ژاړي
په خپل زړه او خپل ګريوان مي زړه خوږېږي

د شاعر فکر لکه د اسمان لمني چي ابتداء او انتها نه لري دهرچا په درد اوغم کي دهرچا سره ژاړي نو ځکه شاعردهر چادی او هرڅوک خپل ګڼي.

شاعر تل مينه غواړي، امن غواړي د خالق په ملکيت کي انسان ته رنګ او خوند غواړي چي د دغو دردمنو انسانانو له جملي څخه يو هم ښاغلی حاجي محمد اسحق امانزی دئ، که څه هم زده کړي ئې د ژوند په بله برخه کي تر سره کړي دي او له مسلکي پلوه يو نظامي سرتېری دئ مګر پر مظلومو انسانانو باندي د ظالمانو تېريو دومره دردولی چي د الهام شاپېرو ورته دا ټول توري (په نغمو کي وير) له درده ورکړي او دا دئ له ښه شامته ښاغلي امانزي د الهام دا امانت تر موږ راورساوه.

د ښاغلي امانزي په دغو ادبي ملغلرو کي به ځيني فني نيمګړتياوي وي مګر بې له شکه وينو چي ارمان او پيغام ئې ډېر درون او د قدر وړ دئ.

د اما نزي د شعر چينه دي لکه د ښکلي ارغنداو شنه باغونه تل همدا سي سمسوره او شېرازه اوسي.

امين

اجمل اټک يوسفزی

ناروې د اوسلو ښار

۲۰وری ۱۳۹۰

په نغموکي وير

شعر هغه الهام دئ چي د انسان د احساس بيان پکښي نغښتی وي، دا احساس د نظم او يا د نثر په ډول بيانېږی.

زما په اند شعر د انسان له احساسه راوتلي شغلې دي چي د نړۍ پر نورو برخو رڼا خپروي، خو کله نا کله هم په خپلو شغلو نړيوالو ته رنګينه او خوندوره دنیاګۍ جوړوي. شعر د انسان د ودي او پرمختيا سره وده کړې او د پرمختيا پړاوونه ئې تېر کړي او تېروي ئې. هغه شعرونه د منلو او خلګو له پاره د قدر وړ بلل کېږي چي د ذهنو په اړولو او ويښتيا کي ونډه ولري بېلګي ئې د دې شاعرانو په اشعارو کي وينو:

خوشحال خان خټک داسي وايي:

د افــغان په ننګ مي وتــړله تــوره
ننګيالی د زماني خوشحال خټک يم

يا رحمان بابا وايي:

لکه زه چي سخندان او هنرمند يم
بل به نه وي سخـــندان او هنرمند

يا په اوسنيو شاعرانو کي سليمان لايق:

هغه ځــوان چي د وطن په درد ســو ځېږي
که ســـل ځله پر مخ لــوېږي پورته کېږي
مـــا تري ســل ځله قربان او صــدقه کړې
چي د مرګ په پوله ناست وي لا خوځېږي

يا عبدالباري جهاني:

ځوانه دا خوک يې چي ګــولۍ اوروي
د خـــپل نيکه او خـــپل ابـــا پر کلي
دې هــديره کي دي خـــپلوان پراته دي
څوک ئې پرون څوک ئې پخوا ويشتلي

د وطن د غبړي ښخه ليری پروت دردېدلی شاعر محمد اسحاق امانزی يو د هغو شاعرانو ښخه دئ چي په اشعارو کي درد او بغاوت ليدل کېږي، دی په يو شعر کي چي ژوندون ئې سر ليک دئ داسي وايي:

تازه پاني د ژوندون مي مړاوي کېږي
ښـــه پوهــېږم چي کرار کرار رژېږي

او کله بيا د وطن شنو دښتنو ته سفر کوي او يادونه ئې داسي تازه کوي:

زړه شپېلۍ مي راپيدا کړئ چي باغو ته ځمه
د پسرلي نســـيم چلـــېږي خـــپل رمو ته ځمه

او ځيني وختونه شاعر خپل د خوب په تعبير ځان ته تسلي ورکوي او وايي:

چي رنځـــونه د وطن په پام کي نه وي
معلومدار چي د دښمن د لاس اله سو

د دردونو خوږمن شاعر د شهید ماشوم له حاله د خپل احساس زهیري ناري داسي غواړي د نړیوالو وغوږو ته ورسوي، همدا ډول امانزی صاحب د هیواد په ټولو ناخوالو کي ځان خوږمن احساسوي او غواړی د شعر په ژبه د ټولو کړاوونو ښخه پرده پورته کي او بیا ځي د کوچیانو د کږدۍ پلو ته او د هغوی د حاله غواړي ځان او نور د شعر په ژبه خبر کړي:

په دښـــتو کي مو خېمې دي زه کوچی یم
پر ببېدیا مي ورځي شپې دي زه کوچی یم
لوی ښنتنه فضل غواړم
مـــینه نشــــته زه تل ژاړم

د امانزي صاحب شعرونه ځکه خوند لري چي د ټولني درد او غم پکښي نغښتی دئ او غواړي چي ورته هغه لاري ولټوي چي د زخمونو له پاره ملهم وي.

د شاعر د دې انساني او لوړ لید له پاره د ده په نورو ادبي کارو کي هم د ډېرو بریاوو تمه لر.

زرغونه عطا ژواک

جرمني
۲۰۱۲

په نغمو کي وير

په نغمو کي وير زما د شعرونو دوهمه ټولګه په داسي وخت کي خپرېږي چي د پرد بسی پښتي مي پر شا او د پلرني ټاټوبي څخه خورا ډېر ليري په داسي يوه خاوره کي ژوند کوم چي بشر دوستي، انسانيت او د خلګو مهربانه زړونه ئې په نړۍ کي نظير نه لري او د طبيعت داسي ښکلا لري چي د هر تړي تنده پکښې ماتېدلای سي سربېره پر جګو غرونو، شنو درو، ښکلو ښکلو ابشارونو، ګڼو ځنګلونو، ښايسته سمندري ساحلونه، په زرګونو لوی او کوچنی جزيرې هم لري حتی په شمالي سيمو کې داسي تفريحي سيمې سته چي د دوبي شپږ مياشتي ورځ او لمر پر ځلېږي مګر په ژمي کي شپږ مياشتي شپه او توره تاريکه وي. له دې سره جوخت ټول په دې پوهېږو چي ګران هيواد افغانستان د تاريخ په يوه داسي ستونزمن، پېچلي او خواشينوونکي پړاو کي رانغښتی چي ګوټ ګوټ ئې د بې رحمانه جنګي اور په لمن کي سوځېږي، چي هر کور او کلي تربڼه زيانمن سوی او هيڅ داسي څوک نسته چي د دې اور څخه په امن کي پاته سوی وي. د هيواد دننه او دباندي د بااحساسه او دردمنو افغانانو زړونه ئې رنځور کړي، ويني ترې څاځي چي غلبلې ئې د مځکي د کرې تر هر کنج او کناره پوري رسېدلي دي.

يوازي افغانان دي چي د دغي تباه کوونکي غميزي په غم کي سوځي، دوی د نړۍ په هر ګوټ کي چي ژوند کوي ارام نه دي کښېنستلي او خپل ګران ولس، هيواد او وطن مرستي ته ئې د خپل توانه سره سم وردانګلي، څوک ليکني کوي، څوک شعرونه وايي او څوک ويناوي کوي څو وکولای سي له دې لاري نه يوازي خپل بلکي د نورو اړوند کسانو روحي او له درده ډک غمونو ته ارامش او تسکين وبخښي. زه هم د دغو افغانانو له ډلي څخه يو کس يم چي ژوند په ناروي هيواد کي کوم، مګر چرت، فکر او احساس مي تل د ګران هيواد او خپل ولس سره تړلی په ټولو دردونو ئې دردمن يم او د خپل نيمګړي توانه سره سم مي خپل د زړه او فکر احساسات د قلم په څوکه په يوه شعري ټولګه کي اظهار کړي څو وکولای سم خپل د زړه درد نورو هيوادوالو ته بيان او ورسره غمشريکي وکړم. دا دئ اوس دوهم ټوک (په نغمو کي وير) تر سرليک لاندي خپلو خلګو ته ډالۍ کوم. لکه چي پخوا مي هم ليکلي وه زه مسلکي ليکوال او شاعر نه يم که چيري زما د شعرونو په ټولګه کي تخنيکي نيمګړتياوي موجودي وي هيله لرم په خپلي پوهي او علميت سره ما وبخښي زه مخکي له مخکي ستاسي د احسان ممنون يم.

په دې اړوند د پښتو ژبي د درانه، قدرمن ليکوال، ژورنالست او پيژندل سوي تاند شاعر ښاغلي اجمل اټک يوسفزي او د کندهار، کندهاريانو او افغانانو زړونو ته نژدې نامتو هنرمند محترم استاد عبدالرحمن رحماني صاحب څخه د زړه له کومي مننه کوم چي د دې ټولګي په راهنمايي، تصحيح او نېکو مشورو سره ئې د خپلو هيڅ رنګ ادبي مرستو سپما نه ده کړې او ما ته ئې د ليکلو داسي ډاډمن توان رابخښلی چي زه ئې په کامله توګه تر احسان لاندي او متشکر يم.

همدارنګه د محترمي خور زرغونه عطا ژواک د راډيو افغانستان پخوانۍ نطاقي، ژورنالستي او اديبي څخه اظهار د سپاس کوم چي لکه خپل مهربانه پلار ارواښاد مرحوم محمددين ژواک غوندي چي د پښتو ژبي نامتو اديب، ليکوال او شاعر وو د هغه په شان خپل ښه نيت او نېکي هيلي د هيچا څخه و نه سپموي او غواړي د هغه مرحوم لاره تعقيب کړي او زما د ټولګي په اړوند ئې خپلي څرګندوني تاسو هيوادوالو ته ډالۍ کړي دي زه بيا هم د دوی څخه ډېره ډېره مننه کوم.

په درنښت

محمد اسحق امانزی

ناروي/۱۰ اپريل ۲۰۱۲

LARAWBAR

عمومي شعرونه

زه کوچی یم

په د ښتو کې مو خېمې دي زه کوچی یم

پر ببېدیا مې ورځې شپې دي زه کوچی یم

لوی ښتنه فضل غواړم

مېنه نسته زه تل ژاړم

دړې وړې مې چارې دي زه کوچۍ یم

رحم وکړې چې رنځور یم

خپلې خاورې کې منصور یم

د بابا مېنې سپېرې دي زه کوچی یم

پښتون زما سکنی ورور دئ

لر تر بره زما کور دئ

ښکلې ښکلې یې شپلې دي زه کوچی یم

ابا سین ته زه کوچېږم

د امو سره اوسېږم

پسرلي کې مې مېلې دي زه کوچی یم

نه یوازي به خوار یږم

هم پرتا باندي کړیږم

تر ستم لاندي مي شپې دي زه کوچی یم

نن چي زه په اور سوځیږم

لا به څومره نور وریتیږم

شاوخوا مي غلبلې دي زه کوچی یم

د کوشان په دبدبو کي

د پښتو په سلسلو کي

هره خوا زما ریښې دي زه کوچی یم

د هندوکش د غره سرونه

د پامیر غرونه دښتونه

پلني پلني مي خېمې دي زه کوچی یم

کوچ په شا وهم مزلونه

ګزومه تول واټونه

زما د تورو ازانګې دي زه کوچی یم

ګوره واوره پښتون وروره

زه او ته د پښتون کوره

راپسې د بري ګیلې دي زه کوچی یم

راسه لاس په لاس کي ورکړو

د یووالي لار مو سپر کړو

هره خوا توري تیارې دي زه کوچی یم

کله ګرځم په کابل کي

شپې کومه په زابل کي

د پلرو مي هدیرې دي زه کوچی یم

بېغ راپورته د سوري کړئ

جوړ همت د ابدالي کړئ

د میرویس مو ښې جرګې دي زه کوچی یم

پېښور مي د کور غېږه

کندهار مي د مور غېږه

پېغلي نجوني زرغونې دي زه کوچی یم

تور ماتم د مغولیا نو

جوړ قانون د ځنګلیا نو

مخ ته نوي د سیسې دي زه کوچی یم

څوک رمې راخخه غلا کړي

نور کښېتونه مو تالا کړي

د هر چا پر ما حملې دي زه کوچی یم

دعا وکړئ مومنانو

د قومونو عالمانو

د وحدت ښې نتيجې دي زه کوچی یم

په هر ځای کي جوړي شخړي

ټولي لاري دی تړلي

د د ښمن راته پلمې دي زه کوچی یم

راځئ ملا وتړو خپله

سر مو جار کړو یو تر بله

په يووالي کي فايدې دي زه کوچی یم

خپل منځي دبوال به وران کړو

ټول به يو کورګی ودان کړو

زړې د کرښو مفکورې دي زه کوچی یم

امانزيه زړه به ښا د کړو

د پښتون کور به آباد کړو

د اولس دا فيصلې دي زه کوچی یم

۱۹ د سمبر ۲۰۱۱ع

ناروي

پښتو ژبه

مور مې ما ته پښتو ژبه ده ښودلې
لا ما شوم وم ما خبري په کولې
په خيال پوخ شوم روان د پښتو کور ته
په ګونګۍ ژبه ورتلم د پښتو لور ته
زما د ژبې قلم مخ پر غوړېدو سو
تکلم مې د هر شي په پوهېدو سو
ما شروع کړی ليک او لوست په پښتو ژبه
ځکه اوس را ته افضله خپله ژبه
د پښتو ژبې ويار مې په نصيب دئ
فکر کړه مهربان را ته حبيب دئ

★★★

چې مې زړه ته پښتو ژبه را ډېوه سوه
د وجود په هر سلول کيې مې خپره سوه
سر مې جار اولاد مې جار تر پښتو ژبې
زما تر مرګه په زړګي مې نوشته سوه
ما چې مالګه ده څکلې د څو ژبو
په خوندونو کې پښتو را ته خوږه سوه
سر تر پايه ده کامله په خپل توان کې
ځکه ما ته د خپل مور په مرتبه سوه

په لوستلو د کتاب کې ئې لذت سته
افتخار ئې د بابا نيکه شمله سوه
که څوک ستا په ارزښتونو پوره پوه سي
ډېر باور دئ تاريکه ځني ګوښه سوه
د جهان په تمدن کي ځان سمبال کړه
ستا په زده کړه پښتو ژبه معجزه سوه
ژبه هم په علميت پوري تړلې
علميت که ځلوې ښه وسيله سوه

***

زه په وهېږم ته کړېږې ښه پرېمانه
په خپل وس باندي ځورېږې ښه پريمانه

تل پر تا د دښمنانو سترګي سرې دي
هره ورځ د ظالمانو دسيسې دي
په تاريخ کي ښه څرګنده دا بيان دئ
سل په سل کي مي دا فکر دا ګومان دئ
د لستوني ماران هم سته په بغل کي
ډله ډله د تهمت وي په درشل کي
تا ته ناست دي دښمنان بيا په خزه کي
چي ته ورانه دوی به ګرځي په مزه کي
اې پښتونه غيرتمنده په خبرو نه شل کېږي
په عمل کي فکر وکړه سوال په ډله ښه حل کېږي
خيري وباسئ د زړو نه دعقدې خبري پرېږده
اساسي خبري نوري د ګيلې خبري پرېږده

د قدرت خاوندان پام نه کړي و تاته
خپل مقام په تا ساتي نه ګوري شاته

***

هر پښتون چي په پښتو ژبه هو وکړي
خپل د سر په قرباني هغه پوره کړي
په پښتو د هو ویل قوي قانون دئ
نذیر نشته په جهان که یې پرتله کړي
کا کړي پښتو خو نوره هم غښتلې
که څوک غواړي یو وار یې دې تجربه کړي
چا چي کړې وي پښتو په یو مطلب کي
مطلب سر ته رسوي یا مرګ پرده کړي
نن چي هر پښتون مین پر خپل پښتو دئ
د بابا میراث دې سترګو ته رانجه کړي

***

زما ژبه چي پښتو وي زه پښتون یم
که مي ژوند پر ختمېدو وي زه پښتون یم
سپلنی تر خپلي ژبي او پښتو سم
که مي لار پر هدیرو وي زه پښتون یم

***

افغاني ځوانان په تا باندي ویاړېږي
پښتني پېغلي ملالي را یادېږي
تاریخ مور ته ښه څرګند ده راښودلي

د پښتو تر نامه وینې قربانېږي

* * *

اوس اظهار د پښتو کېږي په جهان کې
عملي پېژند ل کېږي په بیان کې
ضرورت سته پښتانه په خپله پوه سي
څرګند رول یې را ښکارېږي په ښه شان کې

* * *

د ښمنانو ته څرګنده ښه پیغام دئ
د پښتو ژبه پخه که ورته پام دئ
نا مرا د ه هلې ځلې بې فا یدې دي
په وروري کې تهمت مه کوه الزام دئ

* * *

هدایت مو ږته راکړی سید جمال الدین افغان دئ
پردی ژبه زده کول یو ښه کمال د ده بیا ن دئ
خپله ژبه هېرول بې کمالي ده
پورته اوره که دې ډېر باور په ځان دئ

* * *

پښتنو کور موا باد نن په پښتو کړی
غلیما ن غواړي جوړ سوی کور دې وران کړي
نن د چال او چالبازی خبري ډېري
که لاس بر سي تا په ځا ن پوري حیران کړي
سیاسي تجاران ستا نارې وهي تل
په خیر زړه خرڅول دي په یو آن کړي

خپــــــل د لاســــــــه همېشـــــــه پـــــــه زړه زخمــــــــي يــــــې
پــــــه پیســــــو دي خرڅــــــوي کـــــا رد نــــــاځوان کــــړي
خپلــــــــه ژبــــــــه دي ســـــــــاته بیــــــــداره اوســـــــــه
پښـــــــتو ژبــــــه بــــــه دي لــــــوړنـــــا م او ښـــــا ن کـــــړي
تجربـــــې راتــــــه ښـــــودلي دښـــــمنا ن د ژبـــــي ځـــــوک دي
ســــته نـــــاوړه پلانونـــــه د پښـــــتون فرهنـــــګ ویـــــران کـــړي
د پښــــتون یـــــوه پښـــــتو ده چـــــې تـــــر مرګــــــه پـــــر ولاړ وي
امـــانزی چـــې پښـــتو غـــواړي خپـــل وجود بـــه تـــر قربـــان کـــړي

ناروې ۲۵ مارچ ۲۰۱۱ ع

هویت

که د ښه قلم خاوند یې خاطرات نوشته کېږي
خپل هویت ثرګند وای سې ثوک په شعر که پوهېږي
لږ په سوچ د خپل وطن سه کمبودي د هري لوري
خلک ډېر ورته محتاج دي چې اذهان په تنویرېږي
پرېږده ډیره دورنګي نن خپل اصلي مخ دي ښکاره کړه
هغه وکړه چې ضرور دي ثه چې ستا په وسه کېږي
هیڅ ټو خېږې نه په خپله نه قلم په لاس کې اخلې
جګ پر لوړه غونډۍ ناست یې صرف بیان درته رسېږي
ظالم جانه سد دي خلاص کړه شرارت کې ګټه نسته
مرسته وکړه د اخلاصه چې د زړه په مینه کېږي
ترازو په لاس کې واخله د انصاف سترګي بینا کړه
خپل سرحد دي برملا کړه موږ ته هر ثه معلومېږي
خپل ژوندون ته فکر وکړه ټول عبث در ځني تېر سو
کوم کارونه چې دي کړي لاس دي تش مخ په تورېږي
سر دي کښته که ګرېوان ته مه ګډېږه ډېر بې ځایه
برخه ستا به د دې کار وي امانزي ته نه رسېږي

ناروي ۲۸ مارچ ۲۰۱۰

هوش

هوشه ولې لېونی یې د زړګي ثخه جلا سوې
ستاسي دواړو یوه لاروه ته نن ولي بې وفا سوې
مصلحت په منځ کي نسته د ارمان لاري مودوې کړې
زړګی تل په اور سوځېږي ته د غم سره پخلا سوې
پردیسي د وطن ګوره هره ورځ پر ده حمله یې
ته اوچت کړې پروازونه د نژدې نه په خندا سوې
دیدنۍ د غم وګوره چي پر زړه باندي تېرېږي
ستا قسمت چي ورسره وي بیا هم هلته په هاها سوې
ارمان یو د وطن مینه لوړ هدف ستاسي په ګډه
امانزی به وي خوشحاله که ته زړه ته همنوا سوې

۰۴ سپتمبر ۲۰۱۰

هنر

روزمره چاري سمبال په سعادت کړه
ځان په کسب او کمال باندي عادت کړه
هنرزده کړه ډېر هوسا به يې په ژوند کي
بې هنره فکر هيڅ نه وي په خوند کي
بې کماله به محتاج د بل د لاس وي
پرابلمونه به قطار زړه په وسواس وي
مور او پلار که د اولاد خيرخواهي غواړي
ډېر ضرور بله ډېوه د پوهي غواړي
که ثوک هڅه د تعليم کړي امانزيه
ثمره به يې مثبته وي لاليه

نا روي ۲۲ اپريل ۲۰۱۱

نوبهار

د ژونـدون په نوبهار کي زړه بلبل سو
لېونی سو د هر لوري نه اوربل سو
لالهانده ډوب تر سره په خیالو کي
شپه او ورځ به د چرتونو سره مل سو
د چارې لاري ستونځمني وې په مخ کي
د پاک رب ځخه د مرستي په اټکل سو
په پاک نیت تمنا وړاندي سوه ښتن ته
مخ په وړاندي ور روان د هغه ګل سو
تزلزل او وسوسې هیجاني سوې
ناچاري وه تصمیم جوړ هلته توکل سو
د خالق مهرباني چي درسره وي
مخ ته دروم به بې له خنډه هدف خپل سو
په پاک زړه مرام حتمي به حاصلېږي
امانزی د رب احسان راسره تل سو

ناروي ۰۹ نومبر ۲۰۱۱

جنګ

تولـه ګـورو چـي پـه جنګ کي
زمـوږ ولـس پـه اور سـوځېږي
سـوله ځغلـي زمـوږ د میـنـي
جنګ مو کـور پـه کـور جـوړېږي
خپلـــي ګټـــي معتبـــري
د وطـن تـــر مـــور تېرېـــږي
جنـګ د ژونـدیو وسیله سـوه
زوروور پـــــه زور چلېـــږي

دا د جنګ پیغام د چــــا دئ
خوند یې تریخ تر زهرو بیا دئ

جنګـه تـه خـومره ظـا لـم یـې
ولســـونه تـــول تبـــاه ســـول
تپـل سـوی پـر عــا لـم یـې
لـوی کورونـه پـو پنـاه سـول
تـــه د چـــا پـــه ارا د ه یـــې
هغـــه چـــا لـــره ورد رومـــه
تـه بـه هـم یـې سـتړی سـوی
زه هـــم ســـولي تـــه ورځمـــه

رنګ دي ورک سه رانه تېر سه
نه دي ګـــورم رانه هـــېر ســـه

خپـــل مرګـــی درســـره بـــوزه
مـــوږ ببـــزاره ســـو ولـــه ده نـــه
پرهرونـــه ببخـــي ډېـــر ســـوه
هـــره ورځ یـــې زه ګنډمـــه
جنګـه ځـه پـه مخ دي ښـه سـه
مـوږ بـې تـا نـه هـم راضـي یـو
لـږ مـو پرېـږده پـر ارامـه
ببخـــي ډېـــر تپـــي تپـــي یـــو
تـه پـر مـوږ یـې بـل تپلـی
تـــه پرمـــا بـــل مبنـــلولی

ستا په غـــېږ کي تباهي ده

کور په کور سرګرداني ده

زمــوږ دي هــر څه لولپــه کــړل سپين سترګي او بې شرمي ده

کلـــه لـــوږې د خروشـــه پـــر ولـــس مـــي بيغـــوري ده

پـه غضـب د خدای اختـه سې پـېرزوينـــه دي وحشـــي ده

اور دي واخلي ستا نيتونه

امـــانزي ښـــيرا کـــوينه

ناروي۱۲اکتوبر۲۰۱۱

نغارې

نن د سولي اوازونه پورته کېږي
پورته کښته نغارې ستا د همت دي
د سرليک خبر شروع سي له افغانه
افسانې پر هر مقام ستا د غيرت دي
که هر څومره کتابونه نوشته سي
زما وطنه هنګامې ستا د عزت دي
چې سرونه افغاني پر تا قربان وي
ړون عمل کې جذبې ستا د الفت دي
دښمنان په توطئو کې درته ناست دي
امانزيه دوی پر ضد ستا د وحدت دي

ناروي ۲۳جون ۲۰۱۰

نصيب

خپل د کوره مسافر يم هوس تل بهار ته کېږي
ماشوم توب چي را پياد سي هيله خپل ديار ته کېږي
ښکلی غرد خپل کوهک مي جګ و سترګو ته ولاړ وي
د همزولو مجلسونه چمن ګل کوهسار ته کېږي
چرت وهم د بابا ژوند ته ښه باغچه وه دا نارو
مجلسونه سراچه کښي يو ثه چل انوار ته کېږي
مازد يګر به مور ختلو د کوهک د غره و سر ته
شا او خوا به تماشا وه سيل بل ګلزار ته کېږي
مسخرې ټوکي ټکالي د همزولو وه په منځ کي
خوشحالي تر حده تېره زړه بالکل سردار ته کېږي
مسافر خيالونه ګوره هر ګړی ځغلي وطن ته
امانزی نصيب ته ګوره زما اټکل کندهار ته کېږي

ناروي ۱۰ مارچ ۲۰۱۰

نبض

خوار زړګیه نبض دي کله ارامېږي
اوراخیستی ټول وطن په جنګ کي بیا
فشار لوړ سو ضربان نه کرارېږي
افغاني بچیان ولاړ په ننګ کي بیا
خپګان سته چي لا تر ثو به تکرارېږي
سوله راسي خوشحالي په شرنګ کي بیا
پر ګریوان چي دي سرې اوښکي را بهېږي
ځیګر پرېږده چي رنځور په ترنګ کي بیا
اما نزیه ټوله خلک راپوهېږي
شریانونه سول کمزور په منګ کي بیا

ناروې ۱۳ فبروري ۲۰۱۱

منطق

د ژوند ون په سخت پړاو کې د منطق لارې دوې کېږي
څوک تېښته وهي و ځان ته څوک د نورو غم کې کېږي
دا ضمیر د یو انسان دئ د انصاف تله په لاس کې
عقل هوش د ځان په ګټه یا وطن زړه کې ګرځېږي
څوک یوازې د ځان غم خوري څوک دلسوز پر خپل ولس وي
په انجام کې ټول خلک د سپین سان کفن کې لوېږي
وخت د عدل په مېزان کې خپل عمل د لارې مل وي
څوک توښه لري د ځانه په خپل نیت کې هوسېږي
یا پښېمانه پر خپل کاروې د چارې د روي تړلی
ټول شته ورځني پاتې به ورځني افسوس ورځني کېږي
امانزی په دې باور یم ګټه ښه ده مستقبل ته
ندامت په منځ کې نه وي ژوند په دوره کې تېرېږي

ناروی ۰۲۰۶۲۰۱۱

ملهم

نن مى بيا د وطن غم راته سور اور دئ
ورته ګورم زړه کباب هلته جوړ شور دئ
د ګلونو په امید بورا کړېږي
يا پتنګ غوندي انګار کي ورته کور دئ
د وطن د ګلو بوی د زړه ملهم سي
اما نزيه د وطن مينه ټکور دئ

کابل ١٢٠٦٢٢٠١١

معما

د ځوانـــــانو مـــــخ تــــه پـــروت یـــو کـــوچنی ســــوال دئ
د جــــــواب لپـــــاره ډېــــــر کمکـــــــی مهـــــــال دئ
درې عـــــدده یــــو تـــر بلـــــه ســـره ضـــرب کــــړي
بیــــا درې واړه خپـــــل پـــه مــــنځ کـــــي ســـره جمـــع کــــړ
کــــه جـــواب د ضـــــرب او جمـــــع پـــــه یــــو شـــان ســـــو
جــــواب درســـــــت دئ امانزیـــــــه ذ کــــــي ځــــوان ســــو

تا روي ۳۱ اکتوبر ۲۰۱۱

ليونيه

سد دي خلاص کړه ليونيه پرابلمونه خورا ډېر سول
اصلي چاري خولا پرېږده بد نيتونه خورا ډېر سول
وخت ضايع پر علمي کار کړه که څوک ګټه ځني واخلي
بد غرور او غوسه پرېږده هدفونه خورا ډېر سول
په ښه نيت او پېرزويني مطلب ټوله حاصلېږي
عقده وبا سه د زړه نه غټ سوالونه خوراډېر سول
ارام فکر سرګردان دئ څه مطلب لري په زړه کي
خودخواهي کي پښېماني سته تهمتونه خورا ډېر سول

د نفاق او بد نيتيو تاوان ډېر وي په ژوندون کي
شا وخوا ته ښه وګوره بد چمونه خورا ډېر سول
څه په کار دي ما او تا ته شرايط ډېر حساس سوي
مهم فکر د وطن دئ لوړ ږغونه خورا ډېر سول
د افغان کور که خالي دا ندېښنو او تشويشو سي
بيا به ورځي د حساب وي تور کارونه خورا ډېر سول
په انجام د ژوندانه کي نابغه هم ليونی سي
پوه زيرک عالم پوهېږي چي دردونه خورا ډېر سول
کاشکي ډېر مو وای ليدلي چي سپړلای مو پوښتني

تو پير نسته ډېر په منځ کي پټ رازونه خورا ډېر سول
ا مانزيه پردېسي د ه د وطنه بېګا نه يو
حوصله نور هم په کار ده لوی خيالونه خورا ډېر سول

نا روي ۱۴ جنوري ۲۰۱۱

لمبې

د وصال لمبې په زړه کې پلنده کېږي
هوسونه په کوګل کې پورته کېږي
پر بدن د بېلتون تبې ښوربدلي
سوړ زګېروی مې په ځګر کې غوټه کېږي
شنه باغونه د وطن چې را په یاد کړم
زړه مې ګوره چې هوس یې ورته کېږي
اخترو کې د وطن ښه خوشحالي وه
د افغان د زړو خوښۍ ته هڅه کېږي
افغاني چرتونه الوزي وطن ته
اما نزیه امید سته چې یو څه کېږي

ناروې ٠١٠٦٢٠١١

کوچۍ

د کوچیانو په خېمه کې ښایسته پېغله ولاړه
لاس او پښې یې وه سره کړې نرۍ لښته جګه غاړه
سپین بدن سپین یې غاښونه د سرو شونډو په کاسه کې
داسې برېښي د غاټول غوټۍ چې وي په سحرګه کې
سور بارخو پر ځلېدو سو چې د لمر وړانګه پر راغله
شاه پېرۍ ورته عاجزه ښکلی مخ تر هر مهاله
بوري سترګې غټې ورځې تور وېښتان یې ځلېدله
جګه پزه لوړه ونه سره سالو کې تاوېدله
تصور راځخه ورک سو چې دا څرنګه ښکلا ده
د ښځتن قدرت ته ګوره په سپین مخ کې ښه جلا ده
افغاني لباس په تن کې پر ګنډلي متیکې وي
د سپین زرو پایزېبونه په نکروزو باندي پښې وي
سپین مړوند کوتک په لاس کې د ګاش خوا ته سوه روانه
وریې خلاص کړ خپل پسو ته د باغ لور ته تلل خوشحاله
دې پېوله سل پسونه د انګورو په باغو کې
هم یې لړ څه زمزمه وه چې به تلله په کوڅو کې
خیال په زړه کې طوفاني و تول غرورېې افغاني وو
امانزی شاباس پر وایي تول همت یې پښتني وو

ناروي۲۰ اگست۲۰۱۰

عبادت

د ژوند سمه لار اختیار پر روانېږه
ثو دي عهد او پیمان وي پر درېږه
ستا چې عقل او منطق قلب ته تسلیم وي
د هغه ارزو قبوله پر تالېږه
زړه چې غواړي اطاعت د خپل مالک کړي
خودسري پکښې کې نسته تر جارېږه
که په نیت کې څوک صادق وي خپل وطن ته
داسې خلک مخ ته کړه ترشا ته کېږه
چې لایق د عبادت ته معلوم وي
امانزیه په خپل توان تر قربانېږه

ناروي ۲۷ اپریل ۲۰۱۰

عالم

که ثوک ثومره لوی عالم د زمانې سي
چي ملا تړيې اولس نه وي بې فايدې سي
سرزوري کي ډېر تاوان چا ته رسېږي
بريتوب د ټول اولس په پرګنې سي
که د عدل او انصاف عمل ناتوان وي
امانزيه داسي کار کي هغه خپله بې پردې سي

ناروي ۲۵ اکټوبر ۲۰۱۱

کفن

هره ورځ نوي دامونه دي وطن ته
زړه کې حک زاړه چلونه وي میهن ته

په ظاهر کې د سمبال غوري وعدې دي
په باطن کې دسیسې جوړي چمن ته

اخر څومره درواغ وایې خپل ولس ته
لوړ طاقت کمزوری سوی یې شکمن ته

په انجام کې د افغان تاریخ ته ځیر سه
ټول د پایلي په مقصد یو دي دښمن ته

فریبکار د خپل هویت څخه څرګند دئ
امانزیه ارمان ځي د دوی کفن ته

ناروي۱۱۰۷۲۰۱۱

ګیله

ژوندون تېر سو خوار زړګیه هیله پرېږده
ټول دي ولیدل په سترګو ګیله پرېږده
څه چي تا په نیت لرل و خپل وطن ته
ټول لاهو سول په دریاب کي سیمه پرېږده
بې غوري د خپله لاسه په مرچل کي
خپل سري وه په په باطن کي هڅه پرېږده
د نفاق زېږي په برخه د پښتون وي
په کلو دي ولیدله دعوه پرېږده
ترخې شپې به تېرېدلې په تشویش کي
د سبا لپاره نور وسوسه پرېږده

جوړېدلي توطیې د خپل ملګرو
سترګي سرې وې پر چوکۍ چي هغه پرېږده
کفایت د مشرانو ډېر کمزور وو
ګام تر واخله نور ترخه د سیسه پرېږده
خیانت چي هم ردیف ته لو ګناه ده
امانزیه وخت سو تېر نور قصه پرېږده

ناروي۱۰جنوري۲۰۱۰

ګل او بلبل

په مابین د عاشقانو کښې ګیلې وي
راز او نیاز کې همېشه جوړې پلمې وي
که د مینې په څپو کې څوک لاهو سي
هر شېبه د دوی په یاد کې خاطرې وي
ګل ګلاب د خپلې مینې نه شاکي دئ
اند ښېنه چې بلبلان بې وسیلې وي
ګل فریاد کړي توري شپې څنګه سبا کړي
د بلبل زړه کې لیکلې ترانې وي
ګلان ځان سینګاروي چې ژر سهار سي
بلبل ډوب د عشق په خیال نوي نغمې وي
د لمر خرک کې ګلان ټول په تبسم سي
بلبل ژاړي ګلان خاندي زمزمې وي
لمر توده لمن پر هر لوري خپره کړي
زړه د ګل او د بلبل کې اند ښېنې وي
په شېبو د وصال دواړه نه مړېږي
دواړه غرق پورته د مینې ولولې وي
څوک چې سوځي ځان د مینې په لمبو کې
اما نزیه د دوی مخ کې زلزلې وي

ناروې ۲۳ جولای ۲۰۱۰

صباح

صباح ژر موږ ته را درومه اولس ټوله انتظار دئ
ټګماران دي په مزو کي ښه همکار ورته اغیار دئ
بد بختي ده په وطن کي هره ورځ دردونه زېږي
غم د چا په کور کي شین دئ چي و خاوري ته غمخوار دئ
اوس عجبه زمانه سوه ورور د ورور په چرت کي نه دئ
مرسته پرېږده ځني تښتي توطئه د ده روزګار دئ
څوک فریاد د لوږي کاږي ځني مست وي په چړچو کي
انساني معیار ورک سوی د مذهب څخه بېزار دئ
پلانونه د بلډنګ دي نور هر څه ورځني ورک سوه
امانزیه سیل وکړه ضمیر نسته دغه کار دئ

کابل ۱۵۰۶۲۰۱۱

غمونه

هره شپه وي مېلمانه زړه کي غمونه
رانه تښتي په شېبو ليري خوبونه
حملې وکړي پر دماغ باندي چرتونه
هر ګړی مي خوار زړګی په رنځورېږي
د بېلتون څپې دي پورته کښته کېږي

***

را په ياد کړم د وطن ښکلي کښتونه
په هر باغ هره باغچه کي يې ګلونه
پسرليو کي د مشکو وي عطرونه
کاشکي خلک هم بينا په روښنايي وای
د علمي زده کړو لپاره فرصتي وای

***

ډېر افسوس د وطن غم په زړو کي نسته
پر مخ تللی تخنيک هم په لاس کي نسته
هيڅ زړه سوی يې پر ولس په پام کي نسته
ځکه فکر هلته ډېر کوي مزلونه
بې اختياره مي د خيال وي پروازونه

***

غم د هري لوري ځغلي د زړه کور ته
بې حسابه ور روان وي لکه پور ته
چې مېلمه وي مه پوښتنه کوه نور ته
هم د شرقه هم د غربه راکوچېږي
ډېر ظالم دئ هيڅ يې زړه نه راسوځېږي

* * *

د ايساف ډېر قوتونه مېلمانه دي
مېشته سوي د ترور يزم په نامه دي
ټوله موخه يې خرګنده پښتانه دي
صداقت نه معلومېږي په ګفتار کې
هره ورځ نوي وعدې وي په اظهار کې

* * *

په عمل کې دو رنګي راته ښکاره سي
په دوستي کې نږدې خپل هم بېګانه سي
په صحبت کې تر مطلبه يارانه سي
ورته ګورم بېخي ډېر باندې ځورېږم
چې يې وينم هر شېبه زړه کې کړېږم

* * *

بې غوري چې مخامخ سي په وروري کې
چم بازي هم مروج سي په دوستي کې
بهاني دي تراشل کېږي په ياري کې
صداقت په زړه کې نسته صرف بيان دئ
د ښه کړو درک يې ورک په ټوله توان دئ

* * *

تول بې ځايه کوښښونه څه لپاره
اخر ټوله يو روان پر يوه لاره
سپين کفن ته به ورلوېږو بيله سواله
چي پوه نه سي څوک د مرګ ژوند په سرحد کي
خپل د نيت نتيجه وينې په لحد کي

***

فکر نه کړي فيصلې وي بې انصافه
په ژوندون کي پر خپل ځان وي خود کفافه
معامله چي تل کوي نه وي شفافه
دغه ټوله سپکاوي ده شرافت ته
توهين کېږي د هر لور نه عدالت ته

***

په پيسو باندي خوشحاله خپل زړګى کړي
په نامه د پلار نيکه تل شرمګى کړي
په ټولنه کښي فاميل ته نام بدى کړي
سپين سترګي ده هيڅ د خدايه نه بېرېږي
سترګي مړي کړي د عالمه نه شرمېږي

***

هر مجلس کي لوي تسبيح غټي خبري
په هر بحث کښي د مطلب خوږي اتري
ځني وخت لا په دروغو پسې ځغلي
دا عجبه زمانه سوه امانزيه
تاوانونه رسوي خپل کله پرديه

ناروي اول نومبر ۲۰۱۱

غروب

د اسمان پر مخ چي سرې لمبې نخښېږي
تاریکه ورسره مل وي که رڼا

د فلک غروب سور رنګ دئ اختیار کړی
د ښکلا تصور نه کړي زړه زما

که ښایست پسې موجونه د تیارو سي
اما نزیه شپه تېرېږي سته سبا

د سمبر ۲۰۱۰ ۲۲

عيان

که ټولني ته عيان سوې په دوه ژبي
خير دي غواړه چي ثابت دي خپل هويت کړې
په دروغو خپل عمل هيڅ نه پوښېږي
دورنګي به کله پټ تل حقيقت کړې
که څوک سترګي پوټ سوي د واقعيت نه
په باطن کي ځانته جوړ بل مصيبت کړې
ښه به داوي چي د پوهي لاره خپل کړې
په رڼا کي به ملت ته مل عزت کړې
پايلي ټولي بي توښې وي فرېبکار ته
امانزي له لېږدي چرت وهل عادت کړې

ناروي ۲۴ اکتوبر ۲۰۱۱

عندلیب

عندلیب چي ټوله شپه زړه په هوس وو
خوار زړګی په انتظار په خپله وس وو
سحرګاه د لمر په څرک کي چي ګلزار سو
لېونی د یار په میني کي بهار سو
شنه اسمان ته پروازونه ځني کېږي
سرې غوټۍ دي چي غوړېږي پلني کېږي
نامراد هوس نږدې سو حقیقت ته
عشق رشتیني پر لیدو سو واقعیت ته
که حاصل کړي راز او نیاز د زړه له کومي
امانزیه پورته کښته هلته درومي

ناروي ۱۵ اکتوبر ۲۰۱۱

عمر

ژوندون تېر سو ډېر را پا ته عمر نسته
زړه زهير سو يم بې توانه سپر نسته
هره ورځ نوي دردونه را ښکاره وي
دوا خورمه لاس او پښې را زولانه وي
بينايي د سترګو ورځ په ورځ کمېږي
د زړګي رګونه هره ورځ سستېږي
هر قسمت د بدن نوي پلمې غواړي
که نرى شمال راځي بهانې غواړي
د ناوړه مرضونو مور ريزش وي
سړې تبې ورسره يا نور لرزش وي
د ځيګر وضع خرابه سي بې حده
تداوي ته ضرورت سي بې سرحده
دوا نه کوي تاثير پر مکروب باندي
عام او تام په ارامي که لږ خوب کاندي
په غذا کي لږ پرهېز ورته ضرور دئ
ما چي کړى تجربه دغه مرور دئ
که سالم وجود پېرزو دي خپل پر ځان وي
امانزيه د ورزش دوستي پر توان وي

ناروي ۰۱ اکتوبر ۲۰۱۱

علم

د علم په رڼا کي څوک پوره نه وي له ځانه
که هر څومره زده کړه وسي بيا هم لږيي له ګمانه

يو سړی ولي مغرور سي چي يو دوې خبري زده کړي
تحصيل وکړي خپل لپاره ځان اوچت بولي له چا نه

توقع له هره ځوانه علم زده کړي خپل تر وسه
له دانا نه اولس غواړي عمل ډېر سي له توانه

د غرور بام ته مه خېژه خدمتګار د خپل ملت سه
تجربې دغه ښودلې مرستي ډېري کړه پرېمانه

بخيلي پر ورونو مه کړه مشوره د امانزي ده
لږ هوس به موقتي وي خوښی نه وي له رښتيا نه

نا روي ۰۸ سپتمبر ۲۰۱۱

عقل

ناکرار زړه مي بېديا ته په هوا سو
عقل نه ورسره ځي په ملګرتيا
په ښايست د اروپا زړه په سودا سو
فکر نه ورسره کړي ډېره ملتيا
که بېلتون د خپل وطن سره پخلا سو
ټول به ځي پر يوه لاره په رشتيا
جوړ احساسه د وطن خدمت که ستاسو
دنده بوله واقعي له فکره ستا
امانزيه که دي زړه د غم په خوا سو
خپل وطن له ورځه ثو ځله بيا

ناروي۲۰ جولای۲۰۱۱

عدالت

کاشکي دا سي يو اصول واى چي سينه په چاکېدلاى
جوړ يو ښه عادل نظام واى چي اولس ورته تسليم واى
کاشکي داسي عدالت واى زما په زړه ښه پوهېدلاى
پورته سوى يو ښه ګام واى افغانانو ته معلوم واى
کاشکي عقل مو تنوير واى ړغ هر چا ته رسېدلاى
يا ګټلى مو ښه نوم واى د هر چا زړه ته صميم واى
کاشکي غم د وطن نه واى نه هيڅوک په خبرېدلاى
نه لوېدلى موږ په دام کي نه يا صاحب د ښه زعيم واى
کاشکي نه واى تهمتونه يا دروغ نه جوړېدلاى
نه د يو بل چغولي واى نه پرابلم دومره ضخيم واى
کاشکي ذهن واى روښانه ټول نړۍ ته ځلېدلاى
يا ډېر وه د علم بل واى مخ خرګنده د غليم واى
کاشکي نه واى اشغالونه يا اولس نه ژړېدلاى
ټول په خوله او ژبه پوه واى په برخورد کي ښه حليم واى
کاشکي زړه عقل ته مل واى پر ښه لاره سره تللاى
ټوله ژوند په اتفاق واى په يوه خوله به تصميم واى
کاشکي ټول په يوه فکر يا هر کار ښه سنجېدلاى
ډېر په علم کي انصاف واى جوړ به هر لور ته تنظيم واى
کاشکي زړه د امانزي واى وطن ښه سمسورېدلاى

يـــــا ټـــــول زړونـــــــه ســــــپړېدلای ليـــــری غــــــم پـــــوره تعلــــــيم وای

ناروی ۲۰۱۱-۵-۲۶

ظالمان

ظالمان در ترس اند زاعمال خویش
گناهان شان بسیار شد ز کمال خویش
حمله ور شدند در روز روشن به خانهٔ مردم
بردند و دزدیدند بغیر ز سوال خویش
خدا ناترسان بریدند گردن بیچارگان
سوچ نکردند به فردا ز زوال خویش
انصاف نبود در ویرانی قصر دارالامان
همچوخانه های شخصی قبضه شد زجمال خویش
ستمگران اخر بشکند امانزی بین
خداوند مددگار بیچارگان ز وصال خویش

۱۰سپتمبر۲۰۱۰

طالع

د طالع ستوري ځلېږي کله کله
پر يو چا برابرېږي کله کله
که مداح د يو ناپوه له ځانه جوړ کړي
ښه يو چانس به پيداکېږي کله کله
په يو ګروپ کې ځان تنظيم کړه د حزبيانو
لاس پرتا باندي تېرېږي کله کله
ټول منه په پټو سترګو څه چې اوري
ښه سړی درنه جوړېږي کله کله
تجربې راته ښودلې په کراتو
چې تحفې ته کتل کېږي کله کله
که يو څوک په عقل پڅ او يا غبين وي
انتقا د يې نه خوښېږي کله کله
بې مورده په توصيف د ده لګيا سه
بيا به هرڅه دررسېږي کله کله
ستا په هڅو که د دوی ګټې خوندي وي
ځکه دوی په تا نازېږي کله کله
که يو وخت د چا په ګټو کې تاوان سي
نو خپل يار ور قربانېږي کله کله
هيڅ معيار د عدالت په منځ کې نه وي
ټولي هڅې ويجاړېږي کله کله

دنيـــــــا ټولــــــــه پــــــر مقصــــــــــد بانـــــــــدي ولاړه
امــــــــانزي تــــــــه معلـــــــــومېږي کلــــــــه کلـــــــــه

ناروي ۳۰ سپتمبر ۲۰۱۱

شعارونه

نن محتاج ستا د دربار يو
ستر غني پروردګاره
ټول ولس پرېشانه سوی
ته غمخور يې مددګاره
هره ورځ نوی ناورين دی
خلک دې پر دي توبه ګاره
د علاج چاره يې نسته
زړه مې سوځي له انګاره
تمنا ستاسي مقام ته
مرستندوی ته کردګاره
زمزمې دي نا شولتي
لږ ملهم راکړه سازګاره
توطيې زمونږ ولس ته
ستړي دې پرسوو له بېګاره
شعارونه د نفاق دي
امانزي ترې توبه ګاره

ناروي ١٧ اګست ٢٠١١

شپول

تــــوره شــــپه ده نـــن پـــــه تندره کــــي قـــوت دئ
تاريکــــــه ده پـــــر ســــپوږمی بانـــــدي زحمــــت دئ
پـــــر ښايســــته مــــخ چــــي تورشــــپول دئ غوړيـــــدلی
پريشــــــاني ده شــــــاوخوا تـــــه يـــــي محنــــت دئ
ســـــپين بــــدن يـــي لالهانـــــد د غـــــم څپـــــو کـــــي
د خلاصــــــون پـــــه ګردابــــــو کــــــي حرکـــــت دئ
لــــوی څښـــتنه پــــه خپــــل تـــوان رحــــم پـــــر وکــــړي
د ســـپين مـــخ پـــه پلوشـــو کــــي يـــي لــــذت دئ
زړونــــه ټـــول پـــــه انديښــــنو کـــــي انتظـــــار دي
د وســـــــواس نــــــارې دي پورتـــــــه مصـــــيبت دئ
امـــــانزی چــــي ورتـــــه ګــــوري پريشــــان ســـــو
چيغــــــي پورتـــــه الهــــــي قــــــوي قـــــدرت دئ

ناروي ۱۸ اګست ۲۰۱۱

سوله

سوله غواړو په وطن کي
جګړه پلنه په لمن کي
دا بدرنګه جنګ دي ورک سي
اتحاد دي جوړ په وس سي
خپل هیواد به ژر اباد کړو
پر مخ پورته به سواد کړو
لاس به نه اوږدوو چا ته
کچکول نه ایږدو سبا ته
خپل هیواد به مو سمسور سي
را نه لیري به پېغور سي
د تعلیم لاره به خپل کړو
شفقت به یو پر بل کړو
د ولس دغه ارمان دئ
امانزي زړه ته عیان دئ

ناروي ۱۰ اکتوبر ۲۰۱۱

سلام

د اسلام ښکلی رهبر يې پاک رسوله
ته مخکښ د خپل امت يې پاک رسوله
اميدوار ستا د دين تولـه اسلام دئ
په نبيانو کي سردار يې پاک رسوله
امانزی يم ستا مقام ته مي سلام دئ
د اسلام علمبردار يې پاک رسوله

ناروی ۰۱۰۶۲۰۱۱

سکاره

سرې سکروټي په سینه کې ایرې کېږي
تور سکاره چې په هجران کې ذرې کېږي
که تازه د اور لمبې نه سي په زړه کې
بې پو کلو رنګ سپېره هورې مړې کېږي
که هجران دي هره ورځ پر زړه مېلمه سي
د افسوس نارې به چیرې کودې کېږي
د حسرت نغمو کوګل پر سر اخیستی
ټول بدن مې راته سوځي لمبې کېږي
امانزیه زړه دي خوره تر څو ژوندی یې
وطن نسته په هجرت کې دي شپې کېږي

ناروي ۲۳ مارچ ۲۰۱۰

سرمایه

څومره ته لاس او ګرېبان په فلاکت کي
هومره زړه دي تسلي کړه په عزت کي
چا چي کړي بې زحمته ښې چړچې دي
بدبختي یې په نصیب مري په وحشت کي
خوشحالي په زړه کي ډېره د بې وزلو
غم لړلي بډایان په واقعیت کي
د مفت خورو همېش ډېر فکر خراب وي
خوب یې نسته د خپل ځان په عینیت کي
امانزیه نېک نامي ښه سرمایه ده
افتخار یې جاویدان په حقیقت کي

ناروي ۱۳نومبر ۲۰۱۰

ستم

زما پر کور پردی ستمه
رانه ټول دي خپل ټغر کړه
لاس دي واخله زمونږ د کوره
مونږ رنځور سوو ستا د لوره
ستا عمل دئ چي ولس مي په څورېږي
زماورونه افغانان مي په کړېږي
یتیمان مي په ژړېږي
څومره ډېر سوه پرالمونه
زما پر کور پردی ستمه
زمونږ ګناه راته بیان کړه
نه مو کار د چا په کار دئ
سر راپورته کړه یو واري
په هر کور کي سته بغاري
ولي ولي زمونږ پر خاوري ستا جفا ده
ولس منځ کي بیا غوغا ده
ورکه ستا له خوا وفا ده
زمونږ نه ورک پر تا باور دئ
زما پر کور پردی ستمه
مونږ د خاوري حفاظت کړو
دغه زمونږ لو وجیبه ده
که ژوندي هم یو افغان وي

ورسره به یې وجدان وي
وژل کیږي به مرامه
نن کمزوري یو بې توانه
یا پر ځان یو بې ګمانه
خپل له ځانه لږ خبر سه
زما پرکورپردی ستمه
څه برهان لري په زړه کې
فکر څه له هوسېږي
خلک ګوري وسیلې ته
په بد نیت ګوري جګړې ته
ته به وینې تاوانونه
هم به ګورې پرهارونه
ستا به ماتې اندامونه
لږ هوښیار سه فکر وکړه
زما پرکور پردی ستمه
زه د پلار افغان بچی یم
مور شیدې ما ته راکړي
موږ ته دواړو دي ښودلې
موږ هغه کړوچې دوی کړي
سد دي دروله و سر ته
یو واري وګوره بهر ته
قرباني به شې د شر ته
ځه ورکېږه خپل پرتړه
زما پرکور پردی ستمه
احساسات د څو کسانو

سپین سترګي او بې شرمي ده
د ملت حقوق په زور خوري
خپله هم د بل ده نور خوري
انصاف هېڅ نه لیدل کېږي
په غوږ نه اورېدل کېږي
عدل هېڅ نه کتل کېږي
قضاوت خو بیخي نسته
زما پر کور پردی ستمه
که ته ښه کړې او که بد کړې
ټول په تا پسې حساب سته
سر دې کښته که ګرېوان ته
لر غوږ ونیسه بیان ته
پښېماني به بې فایدې وي
درپسې به غلبلې وي
د هر لوري به ښېرې وي
امانزی به در په یاد سي
زما پر کور پردی ستمه

ناروې ۱۵ اکتوبر ۲۰۱۱

سباوون

بلبلان په چیغه هار سول
شین سهار سو په سمون کی
بوی د ګلو لېوني کړل
د سحر په پیوستون کي
ګل ګلاب چي عطر پاشي
د فکرونو په بدلون کي
د بلبل زړه په مستي سو
مطربان سول په جنون کي
د بلبل خوږي نغمې دي
زاره چاودي سول ببلتون کي
امانزيه ښه يې واوره
خوشحالي ده په ژوندون کي

ناروې ۲۱۱۲۲۰۱۰

ښایست

چې ښایست د خپل وطن وینم په سترګو
عقل فکر سرګردان وي را ته بیا بیا

لا ماشوم یې د وطن مینه زده کېږي
هغه خپله نه راځغلي تا ته بیا بیا

افغاني بچیان روزلي په زانګو کې
والدینو ور ښودلي ده ته بیا بیا

د وطن په محبت کې ځان بندي کړه
افتخار جاویدا نې وي کله بیا بیا

د مرګي که ډېر تلوار سي امانزي ته
چې قسمت ورسره نه وي نسته بیا بیا

ناروې ۲۴ اپریل ۲۰۱۰

سالنګ

د سالنګ درې مې سترګو ته درېږي
د پغمان تپې مې مخته څرګندېږي
کله ولاړ سم مخ پر غرو د ناروې کړم
شنې درې دې چې لږ مينه په ماتېږي
ارغندابه ستا باغونه چيري نسته
امانزی يم خپل باغچو ته مې زړه کېږي

ناروي ۲۲مارچ ۲۰۱۰

زور

زور په لاس د زورواکانو ټول جهان ته معلومېږي
هر څه ټوله په پیسو دي اولسونه په ځورېږي

یویشتم قرن شروع دئ لوی توپان شرق میانه کې
ډېر مرموزه پلانونه د پردې شا ته سمېږي

سد د عقله دئ وتلی د نااهلو پیسه خورو
بېګانه لمسون یې خوښ دئ خپل وکور ته دښمنېږي

د پردي توپک په مرسته سترګي پټې ورور وژنه
خپل وطن ویجاړوي دوی هیڅ د خدایه نه بېرېږي

بیخ ریښه د انصاف خېژي هر ساعت په ټول نړۍ کې
د ځنګله قانون حاکم دئ زور پر حق تل به قبلېږي

مذهبي فتواوي ټوله همنوا د روشنفکر
فیصلې د دواړو ګوره د زورواک په ګټه کېږي

امید ډېر سته چي ماتېږي دا طلسم په نړۍ کي
امانزی به وي که نه وي لوی څښتن به په پوهېږي

ناروې ۰۲ سپتمبر ۲۰۱۱

زوال

چي روان مخ پر زوال سې په ژوندون
ځواني ولاړه خواري خوشي په ژوندون
که موړ نه سو پنځوس کاله په حيات کي
بيا به هيڅکله موړ نه وي په ژوندون
د لېوه سترګي خو وږي وي له اصله
قناعت يې نصيب نه سي په ژوندون
څه توښه چې دي ګټلې په پلمو ده
سرلوړي پکښې نه ويني په ژوندون
که قاضي د خپل عمل په زړه کي اوسي
ولي ځان دومره ذليل کړي په ژوندون
که په سپکه سترګه ګوري خپل ضمير ته
ستا ګټلې به نور وخوري په ژوندون
که په حرص څوک رسېدلای لوړ منزل ته
نور به لوړ ټول انسانان سي په ژوندون
قناعت زړه ته پرده وي امانزيه
چا چي کړی سرفراز سي په ژوندون

ناروي ۰۴ نومبر ۲۰۱۱

ړوند

سالم فکر ته په کار ښه قضاوت دئ
ړندو سترګو ته مشکل په عدالت دئ
تربګني پردې پر سترګو غوړېدلي
بینا خلک هم ړانده دغه حالت دئ
که یو څوک په لوړه کچه هم خونخوار وي
قهرمان یې جوړوي ورته عادت دئ
د الله جواب به څنګه ورکوي څوک
چا چي کړی بې مورده سخاوت دئ
د شهید لاس به درلوېږي تل ګرېوان ته
ستا عمل د دې روښانه دلالت دئ
د ملت حقوق چي خورې په څو نفرو
د اولس پر هیلو ټوله تجارت دئ
مرګی حق دئ د حساب ورځ رارسېږي
د بازخواست مهال هر چا ته په قیامت دئ
د ستم ناورین یوازي پر پښتون وي
د دوی ټول حقوق خوړل ورته عادت دئ
د تاریخ سم قضاوت ته منتظر سه
یا سرکښته که ګرېوان ته نجابت دئ
امانزیه داسي خلک د زړه سوي دي

کـــــــه دوی پـــــوه ســـــي خپـــــل و ځـــــا نتـــــه اهانـــــت دئ

ناروي ۲۰ سپتمبر ۲۰۱۱

رنځور

پاکه خدایه دا رنځور زړه مي را ښه کړې
د وطن دښمنان ټول راته ړانده کړې
عقده ګیره خپل وطن ته بلا سوي
د شپې غله دي لمر خاته ته ملا سوي
جهانسوز خاوري ايرې ښکلی غزني کړ
افشار هم لوی کندهار ويجاړ بيخي کړ
د مغل د کارنامو خبري پرېږده
د کابل ميوند جادې ويراني پرېږده
د سراج قصروند کنډ او کنډواله سول
د وطن شتمني خرڅ پر بيګانه سول
انصاف نسته مړوي دي خپل نسونه
فخر کاندي چي مردار کړي خپل هډونه
د پردو د لاس اله دي ګرځېدلي
خود سري ده سترګي نه دي شرمېدلي
نه بېرېږي د قيامته له سبحانه
امانزيه دغه ډله سوه پرېمانه

ناروي ۰۸ سپټمبر ۲۰۱۱

رنځ

کـــــه غــــــم ســـــتا ســـــره مېلمـــــــه ســــــو
يــــــا دې زړه پـــــــه رنــــــځ اختـــــــه ســــــو
روح کـــــــــې ځــــــــه درېېښــــــــه ســــــــوې
فشـــــــــار ولـــــــــې پــــــــــراوړه ســــــــــو
تـــــــول علـــــــت وســـــــپړه ځــــــان تــــــه
اطمينـــــــــان چـــــــې ښـــــــه پـــــــوره ســــــو
يــــــو ځـــــــل بيـــــــا غــــــور پــــــر وکــــــړه
چـــــــــې تصـــــــــميم دې فيصـــــــــله ســــــــو
غــــــم رخصـــــــت کـــــــړه ځنـــــــې ولاړ ســــــه
اوږه ســــــــپکه مــــــــخ تــــــــه ښــــــــه ســــــــو
امـــــــــانزي وم پـــــــــــه غمـــــــــو کـــــــــې
تـــــول رخصــــــت زړه تـــــــه پــــــرده ســــــو

ناروې ۲۴ جون ۲۰۱۰

رمز

کـــه اګـــاه ســـي ځـــوک پـــه رمـــز د خپـــل ټـــولني
ژر پـــــــوهېږي اور دئ بـــــــل د خپـــــــل لمنـــــــي
ارزښـــــــتونه د وطـــــــن مـــــــو لولپـــــــه ســـــــول
ځـــوک نـــه غـــواړي لاس کـــي لنـــډ د خپـــل وژنـــي
واقعيـــــت د خپلـــــي خـــــاوري بـــــا يـــــد درک ســـــي
هلــــــه ځــــــه پــــــر هغــــــه لار د خپــــــل ژمنــــــي
چـــا چـــي کـــړی خپلـــي خـــاوري تـــه خـــدمت وي
افتخـــــــار يـــــــي همېشـــــــه د خپـــــــل ټـــــــولني
امـــا نزيـــه کـــه ځـــوک غـــواړي ســـرفراز ســـي
مـــخ دي نيســـي پـــه تلـــوار د خپـــل مرګـــوني

نا روي ۰۹ اکتوبر ۲۰۱۱

رازونه

لوی ښتنه تا ته پټ رازونه دي روښانه
د مرموزو اندېښنو تولـه خوبونه دي عیانه
سپینه ورځ په روښنایي کي ټول خیالونه لېوني سي
د شپي په تاریکه کي ټول فکرونه سي پښېمانه
قدرتمنده ډېر نااهله زړونه ته پر لاري سم کړې
بې رحمي پر اولس ډېره افغان وړونه بې توانه
هره ورځ قتل او قتال دئ د پوښتني سړی نسته
ته قادره توانا یې زموږ دردونه کړې اسانه
صابر بندګان ګوره شکر باسي ستا د رحمه
امانزی درنه راضي یم نعمتونه دي پرېمانه

ناروی۱۱۱۰۲۰۱۰

د زړه راز

ژوند په منده منده ځغلي د خزان شپېلۍ ږغېږي
د لحظو په تېرېدو مې د ارمان کښتۍ ډوبېږي
ژونده څومره دې تلوار دئ بې درمانه ځغلې وړاندې
لږ فرصت په لاس کې راکړه لږ مهال د خوښۍ کېږي
زړه خو کله په ټوپو کې خوشحالي تر حده تېره
یا هم داسې غم نازل وي په سلګۍ ژړېږي
که لږ ځیرسو تېر زمان ته دانصاف تله وه سپکه
بې غوري تر حده تېره پېرزویني کمکۍ کېږي
بیره نسته د پاک ربه امانزیه سپین سترګې ده
په رڼو سترګو یې ګوره پر اولس دې بازۍ کېږي

ناروې ۱۰ اګست ۲۰۱۱

خطا

که خطا دي وی په زړه کې خپل وطن ته په هوس
پر غلطه لاره ځغلې نه پوهېږې ته په وس
سترګې پټې بې سنجشه که څوک ځې پر یوه لاره
څاه ته لوېږي بې خبره چیغې پورته په شرس
خیانت د خپلې خاوري په انجام کې سرخوړل دي
چا چې ځان دئ ازمایلی پایلي ورته په مګس
ندامت به دي حتمي وي یو وار غور پرې وکړه
چاره لږ د پښېمانۍ وي غم یې ډېر سته په غرس
که څوک ځي پر پردۍ تېره پښېماني ورسره ډېره
دغه لاري دي څرګنده امانزي ته یو په لس

ناروی ۲۰۱۲.۲.۱۰

خاوند

چـــې ځرګنـــد راتـــه پـــه شـــد او مـــد مفهـــوم دئ
د عـــــزت او د ذ لـــــت خاونـــــد معلـــــوم دئ
ټولـــه تـــګ را تـــګ چـــې ســـتا پـــه اراده وي
اواز پورتـــه ســـتا دربـــا ر تـــه د مظلـــوم دئ
دايمـــي بقـــا چـــې نـــه وي پـــه د نيـــا کـــې
امانزيـــه د دې ســـوال ســـرحد مبهـــوم دئ

ناروي ۲۹ مارچ ۲۰۱۰

څوک

څوک بخيل وي يا بدنيته که ظالم وي
دوی دري واړه دي بيمار که په عالم وي
که اخته سوي په مزمن مرض وګوره
هر ګړی فکر لوېدلی په ماتم وي
هوښياران دي پرهيزګار د دغه کاره
امتناع يې ډېر ضرور ده که حاکم وي
د ښادۍ ورځې يې نسته بيماران دي
ژر دي ځان تداوي کاندي که معلم وي
خپل د زړه وينې به خوري دوی امانزيه
څوک چې نه کړي دغه کار يو ښه هاتم وي

نا روي ۲۶ اګست ۲۰۱۰

حق

که د زور قدرت تل پاته بريالی وای
اوس به ټول جهان کي يو شخص زمريالی وای
حق غالب پر بې غورانو قضاوت دئ
که حق نه وای اشغالګر به بريالی وای
هري پېړۍ کي ډېر ظالم ستمګران وه
ما نزيه جور پر ابلم که زورواکی وای

ناروي ۲۴اکتوبر ۲۰۱۱

څراغ

بل څراغ په لاس کي واخله د سواد رڼا خپره کړه
تاريکي له منځه يوسه هر ځای بله ستا ډېوه کړه
ځه مکتب ته ور روان سه د تعليم مشعل لګېږي
په رڼا يې ځان تنوير کړه علم خپل بيا وسيله کړه
خپل وطن که ا باد بړي صرف د علم په رڼا کي
ا مانزيه علم ښه دئ تل د هر چا مشوره کړه

ناروي۱۲ګست۲۰۱۱

جوهر

ټوله ژوند د کار جوهر انسان ته را
په روزګار کې ورسره سهوه خطا
که دوران د ژوندانه فارغ د غم وای
څوک به هیڅ نه پوهېدای په خوښه ستا
تجربې دي چې موږ سم مخ ته روان یو
په کمبود یې پرابلم جوړ پر هره خوا
که دي پوه د مطلوب هدف پر لاروي
په وار وار یې تجربه کړه په ملتیا
که د علم روښنايي ورسره مل سي
امانزیه کار پخېږي په رشتیا

ناروي ۲۴ می ۲۰۱۰

جمال

شکر کا ړه صنعت ګر دي مهربان دئ
ځکه هر انسان جمال ته دي حيران دئ
د ښايست رڼا دي شپې دي زخمي کړي
په زوال کی دي جهان بيخي ويران دئ
انس او جن ستا په ديدن هيڅ نه مړېږي
امانزی نن پلوشو ته دې عريان دئ

ناروی ۰۸۱۴ ۲۰۱۰

توان

پاکـــه خدايـــه لـــوړ عظمـــت دي ســـتا پـــه تـــوان کـــي
ډېـــره لـــو مهربـــاني ده ســـتا پـــه شـــان کـــي
بـــې لـــه شـــکه تـــه مالـــک يـــې د پـــټ زړونـــو
رنځـــور زړه تـــه مـــداوا پـــه يـــوه ان کـــي
امـــانزی شـــکرګـــزار ســـتا د احســـان يـــم
د شـــکران طـــا قـــت نـــه ويـــنم خپـــل پـــه ځـــان کـــي

ناروي ۲۷ جولای ۲۰۱۰

تقدير

زړه مې بند دئ په ګروي کي ستا په مينه
شريانونه پکښې وچ سول هم سره وينه
ډېر تېره خنجر ښخ سوی زموږ په زړه کي
افتخار د ټول اولس به ماتوينه
که احوال زما پوښتې زړه به دي سوځي
د وطن غم جوړ ماتم دئ چي راځينه
د نړۍ ښار ګري ډلي ښکر په ښکر دي
په مابين کي هر څه زموږ ويجاړوينه
مرګی حق دئ چي قسمت وي پوره سوی
امانزيه په تقدير کي هر څه وينه

ناروي ۲۰ اکتوبر ۲۰۱۰

تشبث

عقل فکر ځغلي تشبث پر هره خوا کړي
هدف ورته ثرګند وي چي خوشحاله په پاچا کړي
کله رنج او مشقت په مخه ورسي
يا ژور ژور منزل د لاري بيا کړي
په ژوندون کي به د هر مرام خوند ګوري
کرځي خوښ کله نا خوښ چي څه پيدا کړي
ګردابونه پورته کښته وي په مخکي
هدف يو چي تاريک ژوند ثنګه رڼا کړي
ښه چانسونه په ژوندون کي بيخي لږ وي
خوشبخت څوک دئ امانزيه چي ملتيا کړي

ناروي ۲۰ جون ۲۰۱۱

تسکين

د زړګي فرياد اوچت سو د تسکين چاره يې نسته
ترخې شپې اوږدې بې حد ه د تمکين چاره يې نسته
شپه او ورځ په غوږو اورم لوی خبري د يووالي
د عمل اثر کمبو د دئ د دوربين چاره يې نسته
د فکرو نظر خواهي ده قياسي پېښ بيني ډېره
انتقاد خورا ډېر سوی د تضمين چاره يې نسته
ځيني ناستوي خاوري پاشي مخامخ پر رونو سترګو
درواغونه ډېر جوړېږي د کمين چاره يې نسته
کوښښونه خورا ډېر دي هدف ټول پر ماديا تو
اما نزی ورته حيران دئ د خورجين چاره يې نسته

نا روی٠٦٠٦٢٠١١

تجلا

ستا د ژيړ مخ تجلا چې رابښکاره سي
تېغ ر تېول د توري شپې بيا زولانه سي
باغوان زړونه هڅوي د کار و لور ته
بلبلان شبنم ته زړه جار مستانه سي
هري لور ته نوی ترنګ نوي نڅاوي
امانزيه زړه کښاند يا پروانه سي

ناروي ۲۰۰۲۲۰۱۱

تاوان

ژبه لال کړه چي د زړه نه په هوا سي
عقل ګوره همېشه يې په سلا سي
ظاهري خبري هيڅوک نه مني ستا
ښه به دا وي چي عمل په تجلا سي
دوه مخي تل په تاوان وي امانزيه
څوک چي کړي دغه عمل خپله رسوا سي

ناروي ۲۲ جولای ۲۰۱۰

پیوستون

که د زړه له تله پوه سې په ارمان زما
ارمانجن دي پیوستون ته شهیدان زما
چي مي واورې اند ښنني د زړه له ښېخه
ډیورند خط نه مني په ټوله توان زما
بلوڅان او پښتانه دي سره ورونه
لاس به ورکړي له ښه نیته افغانان زما
منا سب فرصت په لاس موږ ته راغلی
په غیرت کي دي باتوره توریالیان زما
پښتنو اواز راوباسئ په نېغه
اولسونه به یو ځای سي په ګمان زما
حق رسېږي خپل حقدار ته امانزیه
جنګ چي ورک سي سمسور کړه افغانستان زما

ناروي ۲۹ اګست ۲۰۱۱

بیان

پاکه خدایه ډېر ممنون ستا د احسان یم
په روښانه زه ګویا ستا د بیان یم
څومره هیلې چې زما وې په ژوندون کې
تر حد تېره رسېدلې په سمون کې
امانزی شکر ګزار یم ستا له مهره
توبه ګاره په کرات یم ستا له قهره

ناروي۰۲ نومبر۲۰۱۱

بلبلان

د شپې پروت وم په خيالو کي چي سهار سو
زوږ تر غوږونو سر کي چونهار سو
د سرود نغمې سوې پورته د بلبلو
ترانې وې په مستي کي چي بهار سو

✶✶✶

څوک ژړا کړي د بېلتون څخه نالېږي
څوک غمګين وي خپل د مينې نه جارېږي
پاس او ټيټ وي پروازونه په ګلشن کي
زړونه ډېر په واويلا نه کرارېږي

✶✶✶

لېونيان د عشق خبر نه وي له ځانه
چي يخني سي د خاټول زړه پرېشانه
زمزمې د بلبلانو سستي کېږي
داسي برېښي زړونه ډک وي له فغانه

✶✶✶

يو چي ډېر په زړه بېتاب وي لېوني سي
بل د مينې په ارمان کي سپلني سي
څوک مخ ونيسي بېديا ته ځغلي غرو ته
يا رنځور په زړه زخمي ځني زګيروي سي

✶✶✶

کـــــــــه د حـــــــال پوښـــــــتنه وســــــــي د خوارانـــــــــو
زخمـــــــــي زړونـــــــــه وي نـــــــاراض د دښـــــــــمنانو
امانزيــــــــه کـــــــــه خبـــــــر د وی د حــــــا ل ســـــــــي
خپــــــــل ســــــــرونه ټکـــــــوي د بــــــــې غورانـــــــــو

ناروي ۱۱ نومبر ۲۰۱۰

بډايي

نه خاني نه بډايي کړم
مسافر شومه خواري کړم
نه په فکر د قصرو یم
ثه لرم پر بښیدو یم
لوی ثښتن ته عاجزي کړم
سیم او زر نه جدايي کړم
زه ممنون یې د پېرزو یم
احسان مند د وسیلو یم
ژوند کې ډېره خوشحالي کړم
امانزی یې باوري کړم
د ښه ژوند په تېرېدو یم
چیري خوښ هلته په شپو یم

ناروي ۱۲۲گست۲۰۱۱

باور

تول باور د اولس ولاړی
اعتماد په منځ کي نسته

ورور پر ورور بې اعتباره
اعتقاد په منځ کي نسته

ستره لوبه شروع سوې
سم جهاد په منځ کي نسته

ویراني ته ډېر تلاښ دئ
خو صیاد په منځ کي نسته

دښمنان په نوي بڼه
انتقاد په منځ کي نسته

کوښښونه د نفاق دي
یو شداد په منځ کي نسته

اما نزیه دا خه حال دئ
چي رشاد په منځ کي نسته

ناروي ۲۲ جولای ۲۰۱۱

اوښکي

ستا پر مخ اوښکي بهېږي
لوند ګرېوان دي معلومېږي
په طبیعت خراب سوم
پر زړګي کباب کباب سوم
په لید و تراب سوم
چي بغاري پورته کېږي

***

د غریب سوي ناري دي
د ظلمونو سلسلې دي
خپري سوي تاریکې دي
ورځ په ورځ چغي جګېږي

***

د افغان بچي ته ګوره
دربدره ګوربه ګوره
غریبان سول بې له کوره
یو په بل باندي ځورېږي

***

ورته ګورم په عذاب سوم
په زغملو کي کریاب سوم

لوړ احساس ورته نواب سوم
زړه مي وسوځي ويلېږي

* * *

ډېر بېرحمه ظالمان دي
لخ بې وزلي يتيمان دي
ګير په جنګ کي افغانان دي
هر ګړی ويني تويېږي

* * *

لا مرګ ژوبله سوله سخته
لږ فرصت لرو له وخته
وضع ډېره سوله کرخته
امانزی بېخي ژړېږي

ناروي۰۲ سپتمبر۲۰۱۱

امانت

د نیکونو په وصیت کي امانت موږ ته راپاته
خپل د خاوري حفاظت کي رسالت موږ ته راپاته
هیخ دلیل ورسره نسته حقیقت موږ ته راپاته
د انصاف په ترازو کي عدالت موږ ته راپاته
د باتورو اتلانو ښه فطرت موږ ته را پاته

★★★

فکر وکړه چي پلرونو ښه پیغام موږ ته لیکلی
وطنپالو مشرانو یو پیام موږ ته لېږلی
خپله خاوره امانت ده دوی سلام موږ ته ویلی
خپل په وینو به یې ساتو خپل غلیم مو ښه ترټلی
ککرۍ دي خاوري سوي موږ بچیان ورته روزلي

★★★

شهیدان په هدیرو کي یو ارمان لري و تا ته
یتیمان په ژړا ژاړي یو بیان لري و تا ته
د کونډو واویلا ده چي ګریان لري و تا ته
د سرتورو میندو زړونه یو توپان لري و تا ته
ملالۍ خویندي وګوره تور زلفان لري و تا ته

★★★

پر ځواني دي برکت سه د وطن په هیلو پوه سه

پر خپل پښو دي ودرېږه د اولس په ګیلو پوه سه

خپل تاریخ ته افتخار یي د میهن په ارزو پوه سه

شملي جګي د غازیانود شهید په وینو پوه سه

امانزی په تا نازېږي زما د زړه په رمزو پوه سه

ناروی۱۴۱۰۲۰۱۰

افغان

د افغان فکر ویجاړ دئ هره ورځ ډېر وژل کېږي
لوی لوی ساندي او بغاري هیڅ غوږ نه پر نیول کېږي
ارمان ډکي سینې سوځي هیڅ ملهم په کور کي نسته
یو روښان نوښت پکار چي نن حتمي باور پر کتل کېږي
د نفاق په سرو لمبو کي زړونه چاودي له غمو نه
کار پوهان ښه په اګاه دي زموږ چمن ډېر سوځل کېږي
پښتنو بېړۍ ډوبېږي دا وینا د جهاني ده
که څوک پوه په دې مفهوم سي بیا وحدت پر منل کېږي
زه شاعر مسلکي نه یم اولسي اند ښني ډېري مي په زړه کي
چي پر زړه غمونه ټول سي سوی درد پر کوګل کېږي
زورور خیالونه ګوره هر ګړی ځغلي وطن ته
امانزی ورسره مل دئ که تصمیم د اتحاد پر مشعل کېږي

ناروي۰۵۰۲۲۰۱۱

ارمان

د چا ډېر ارمان په زړه کې چې پیسې ښکه پیدا کړي
کوښښ ونه تر حد تېر سي واسطې ښکه په خوا کړي
نا شولته ځغاستي ډېري چې مرام ته ورسېږي
ډېر تلاښ په ژوندانه کې د هد ف لاره روا کړي
د عزت په غم کې نه وي خپل ا برو ورځني ورکه
ټول چرتونه د ډا لرو شپه او ورځ ښکه سبا کړي
د موزي غونډي ټولېږي په غازي باندي بربا د سي
لاس او مخ دواړه په توروي هم یې قبر ته بدوا کړي
نازولي اولادونه په پردیو غوښو چاق سي
تربیه ورڅخه ورکه فکر ټول مصروف په غلا کړي
دغه نر لېوني ګوره خپل پر ځان یې څه پېرزو دي
هدایت دې په نصیب سي امانزی ورته دعا کړي

ناروي ۵ سپتمبر ۲۰۱۱

ورک پسرلی

پاکه خدایه پسرلی ولاړی نور ورک سو
خوښي نسته ملک مو ټول له ترور ډک سو
بلا توره نازل سوي زموږ پر مېنه
قانون نسته زور پر هر لوري ټوپک سو
ډېر بې علمه په پیسو رانیول کېږي
اوس د ټول اولس لپاره زور کوتک سو
د وطن مینه که خرڅه په ډالر سي
فرمانداره دښمن زموږ د سرچنګک سو
ټول پټي یې راسپېره کړل غټو مږو
امانزي ته ملامت د کور موږک سو

ناروي ۱۲/ ۱۱/ ۲۰۱۱

هډونه

تر هډو مې درد وتلی په فریاد سوم
زړه مې سوځي طاقت ختم زه برباد سوم
د وسواس نارې مې پورته تر اسمانه
خپرې سوي هرې خوا ته تر جهانه
لاره ورکه مخ به نیسم کمې خوا ته
لوی څښتن ته مې لاس پورته سي دعا ته
که شعاع د لمر پر مور لږ وځلېږي
د پردي ستم تور تم به لږ کمېږي
بیا روان به سي د سولي کاروانونه
اما نزیه ورک به تول سي پرهارونه

ناروي۲۰ د سمبر۲۰۱۱

مرغۍ

سوه تودوخه مرغۍ پورته کښته کېږي
فریادونه یې د زړه له تله خېژي
سره ګرمي ده ځالګۍ په اور کې سوځي
خپل بچي به مې ساتمه که مړه کېږي
په چمن کې بېګانه راته په ثار دي
که ورکښته سم بچیان مې محوه کېږي
دغه لو نړۍ کې زه یم په تنګسه کې
که زه ځمه خوار بچي مې نه زړه کېږي
نن دا ټول جهان و ما ته کوچنی ښکاري
چې ظالم وي روح په خپله خفه کېږي
په ژوند ون کې جوړ پرابلم وي د پرد یو
بېغوري پر هري لوري امانزی ښه په پوهېږي

ناروي ۲۸ دسمبر ۲۰۱۰

مخ پرغرو

په کور کي غم راته ولاړ دئ مخ پر غرو به ځمه
حوصله نسته د ژړا مخ پر دښتو به ځمه

اوس د ټوپک موسم زاید ژبه قلم کړه توره
نن د چارې لاره یوه مخ پر پښتو به ځمه

څومره بې رحمه ظالمان دي سرزوري چلوي
د بې انصافه فیصلو مخ پر غمو به ځمه

څوک نابینا پلنده په شا د ګناهونو ګرځي
تا چې ورک کړی دئ ضمیر مخ پر مرګو به ځمه

په مرګ که غم راټولېدلای د پښتون په کور کي
قاتله تا کړم اوس مجبور مخ پر درو به ځمه

ته د خیالو په تال کي ناست ځانته کشمیر جوړوي
زه د رنځونو لېونی مخ پر دردو به ځمه

کله چي خپل اعمال تلو د جبرائیل په تله
زه امانزی په ډاډه زړه مخ پر قبرو به ځمه

ناروې ۱۵ دسمبر ۲۰۱۱

متولي

که خپل ځان متولي د ښه محراب کړې
په ظاهره به یو ثو کسه غیاب کړې
که په نیت کي صداقت نه وي خاوند ته
کوښښونه دي باطل دي که حساب کړې
علم زده کړه مخته لاره کړه روښانه
هر مشکل به په اسانه ښه جواب کړې
په خپل توان سره د پوهي ثراغ بل کړه
ټول اذهان تنویروه که ښه ثواب کړې
چي باطن او زړه د تورو خیرو ډک وي
امانزیه دوی مختوري په وهاب کړې

ناروي ۲۷ اګست ۲۰۱۱

کمال

د انسان ارزښت د علم په کمال کي
بې کماله خلک نه وي په جمال کي
که غنچې غنچې د ګلو درځېږي
خوندور وي د عطرونو په سمبال کي
د اسمان پر مخ تیاره خپره سي
خو ښایست یې وي د ستورو په مهال کي
سپوږمی ښکلې د فلک پر مخ ځلېږي
نذیر نسته سپین بدن یې په مثال کي
که انسان تنویر د علم په رڼا وي
چي لازم تجارب نه وي په زوال کي
خوشبختي نغښتې د علم په زانګو کي
امانزیه که خوک کښېني سم په تال کي

ناروې ۲۸ نومبر ۲۰۱۱

ګلان

په ګلانو کي سرتاج شبي نوري دئ
په هغو کي بیا صد برګه یې اصلي دئ
ډېري ښکلي رنګارنګ شبې کرمه
ورته کښېنم چي مزې مازدیګري دئ
د کوهک ګلان مي سترګو ته درېږي
په هر باغ هره باغچه کښي یې بېلګي دي
زما د پلار ښایسته باغونه او باغچې وې
ټوټه سوي هغه ټول په بې غوري دي
محمد حسن او محمد عثمان یې ډېر شوقي وه
شهیدان سوه امانزیه خدای بخښلی جنتي دئ

ناروي ۳۰ مارچ ۲۰۱۱

ګروم

ګروم مې سږي پړسولی په دردو سو
ټول حواس مې کوچېدلی په غمو سو
د وطن په اندېښنو مې زړه اره دي
ستر ښامار زما پر مینه په نغمو سو
د حسرت اوښکي بهېږي پر سینه مې
تور ماتم زما مېلمه په اوسېدو سو
بیا ډېوه د مینې درومي خاموشي ته
تاریکه کې زموږ ارمان په ورکېدو سو
پر تاوده نغري مو بیا ژمی بیدېږي
د سکروټو زور وتلی په سکرو سو
که عقلونه د هستۍ خوا ته توجیح کړو
څه په کار چې د هدف په رسېدو سو
د شپونکي شپېلۍ به کله تر غوږو سي
سره لعلونه د مراد که په لیدو سو
د هوس په ملغلرو کې خیال ګرځي
ارمانجن زړګی مې بیا په چغېدو سو
تمنا مې نن د نیاز خاوند ته کېږي
امانزی چې په وار وار په سجدو سو

ناروي ۰۲ دسمبر ۲۰۱۱

غلبلې

چيغي پورته ګنګوسه ده هنګامې د پسرلي سوې
ازانګې دي د بلبلو شورماشور شپې د خوښۍ سوې
نذرانه د ميني وېشي عندليب په جګو غرو کي
غواړي زړونه تسلي کړي تېري شپې د خواشينۍ سوې
د ښکلا ښا يست پر ونو خپل د پاڼو په زينت کي
هر طرف نغمې د ميني سلسلې د خوشحالۍ سوې
د ګلونو په جمال کي د ښايست کمال په کار دئ
سرې غوټۍ د ګلو ټولـه د سپوږمۍ په سلامۍ سوې
کاروانونه د بلبلو ترنم د سها ر غواړي
ښه هوا د پسرلی د ه هېر غميزي د يارۍ سوې

نا روي ۰۵ د سمبر ۲۰۱۱

صفا

لوی څښتنه د پښتون زړونه صفا کړې
د یووالي انګېزه ورته پیدا کړې
څوک اسمان دئ په تش لاس برغزی وایي
څوک ړانده دي پر اولس هغه بینا کړې
هدفونه او نیتونه بدل سوي
تاریکي راته روښانه ته مولا کړې
په پاک نیت به پر ټاکلي لاري درومو
د مطلب منزل ته لار مو په سلا کړې
د سرزورو کینه ورو عقل پرېولې
د وحدت په موخه موږ سره پخلا کړې
بسته ډېري وینې توی سولې بې ځایه
د مرګ ژوبلي انګیزې ښه هویدا کړې
د ګروپي ګټو ناکامه تجربه ده
افغاني هیلي ژوندۍ اولس ته بیا کړې
لا تر څو به سوځو خپل مکتبونه
د ظلمت توري تیارې راته رڼا کړې
هغه څوک چي د وحشت پر نیلي سپوروي
په رحمت او هدایت یې زړه ځلا کړې
په تاریخ کي تل تشویش راسره مل وو
د پردو یرغل ناکامه راته بیا کړې

امـــــانزی چــــــي تـــــل محتــــــاج دئ ســــــتا د مهــــــر
دښـــــمنان زمـــــــوږ د وطـــــــن ټولــــــــه رســــــوا کــــړي

ناروي۲۰نومبر۲۰۱۱

ډېوه

زما د ژوند غوټۍ چې ما ته غوړېدله
ډېوه راته رڼا سوه په ښکاره ښه ځلېدله
کله لار چې انتخاب سي پکښې وي لوړې ژورې
ورسره به وه ښه زېري یا اغزي به پاشېدله
کله هیلې ناامرادي د دریاب څپو اخیستې
یو وار نه و په څو وارو پر ساحل به جنګېدله
کله مات به سول ښاخونه د څپو په توپانو کې
یا به ښه فرصت پیدا سو سرې غوټۍ به خندېدله
کله داسې تصورو چې مېوې پر پخېدو سوې
د ښتن احسان بردارو چې مننه به کېدله
کله تن دي په تقدیر کړه امانزیه ورته ګوره
ارمانونه پوره کېږي که نصیب وي له ازله

ناروی ۲۶ جولای ۲۰۱۱

ډېر عمر

یو سړی سو په زاریو خدای تعالی ته
هیله مند سو د اوږد ژوند څښتن تعالی ته
مهربان سو پر خالق چي مراد دي وایه
د ده مخ ته د سیب ونې وي له ورایه
دی یوې ونې ته ګوري په ګفتار سو
لاس یې پورته په دعا او په اظهار سو
عمر غواړم د دې ونې د برګونو
پاڼي ډېري ځړېدلي تر زرګونو
ورته راغله ملایکه په جواب کي
امکان نسته په زرو کاله په خواب کي

یو ځل بیا دي په اظهار د خپل سوال سو
د مېو په اندازه ورته په خیال سو
مېې ډېري تر سوو په ځړېدلي
جواب راغلی د امکانه ده وتلي
دی په فکر او زاریو په دعا سو
الله راکړی څومره ستاسي په مرضا سو
ملایکو ورته وویل سړي ته
د الله فرمان دي ټول تا ته واوره بیخي ته

ثومره ستا دي ډېر ملګري په ژوندون کي
د سړي پر سر يو کال تا ته افزون کي
دی راضي سو سول قبوله پېرزوينه
سو لګيا د خپل ملګرو په شمېرنه
شپه او ورځ په چرت کي ډوب سو د يارانو
واقعيت کي دی فارغ د قريبانو
چي هر ثومره ده تلاښ وکړ له توانه
پيدا نه شو هيڅ ملګری له رشتيا نه
امانزيه د سړي زړه په ژړا سو
د کلو خواری عبث په واويلا سو

ناروي ۰۸ نومبر ۲۰۱۱

د میني هوسۍ

زمـــــا د مینـــــي هوســـــۍ مـــــخ پـــــر بیابـــــان ســـــوه
د ظلمـــــــو د چنگـــــــه خلاصـــــــه همزمـــــــان ســـــــوه
پـــــه خپـــــل کـــــور کـــــي جـــــوړ ســـــتم ســـــو د بـــــې رحمـــــو
ناچـــــاري وه تـــــرک د مینـــــي پـــــه خفگـــــان ســـــوه
د نـــــا اهلو مـــــنځ کـــــي ژونـــــد ځـــــومره مشـــــکل وي
د پردیـــــو پـــــه وحشـــــت کـــــي خلـــــک حیـــــران ســـــوه
کـــــه منطـــــق او اســـــتدلال تـــــه زور توپـــــک وي
پـــــه کـــــا بـــــل کـــــي ډېـــــر بـــــې وزلـــــي تـــــرې قربـــــان ســـــوه
لـــــوی مالـــــک روزي رســـــان د هـــــر بنـــــده دئ
امانزیـــــه پـــــه توکـــــل کـــــي تـــــول عیـــــان ســـــوه

ناروي ۲۹ جنوري ۲۰۱۱

د صبر کاسه

توان مې نسته حوصلې کمزورې کېږي
اوس د صبر کاسه لا تشېږي
اوس پوهېږم چې ځواني د قدر روږوه
رانه ولاړه بیرته کله را ستنېږي
څه چې هیلې د ځوانۍ وې هغه سولې نامرادي
هدف یو وو چې سبا به د وطن چارې سمېږي
که ویجاړه خیال مصروف پر بېهوده وې
په ناوړه عملونو پښېماني په زړه کې لوېږي
خوشبختي به په نصیب د هغه چا سې امانزیه
چې هوښیار یې هم نشینه په بغل کې ودرېږي

ناروې ۱۳ دسمبر ۲۰۱۰

خبري

زمانه واوره په خبرو نه شل کېږي
په انجام کې حقیقت تل څرګندېږي
روس به ډېر جوړول پلینومونه
ورسره به وه افغان ته مل دامونه
امریکا اوس جوړوي کنفرانسونه
هره ورځ وي راته شنه نوي دردونه
که دوی غواړي د ناسور زخم پیدا کړي
په رشتیا دي د افغان سره ملتیا کړي
په دې کار کې درې اصوله ضروري دي
د اردو سمبالول ورته حتمي دي
ګومارل د اهل کار چې وي په کار کې
دسپلین ښه تامنیږي په روزګار کې
ماشیني کادرونه ټول بې تجربه دي
صرف خبرې ور رسېږي بې فایده دي
په مدیر باندې حلېږي پرابلمونه
په رشتیا که پر ولس لري خیالونه
تجربې چې د تهدابه پخې نه وي
سر د نوي زده کول یې ترخې ښه وي
که هر څومره څوک سرزوره سي په کار کې
چې انصاف پکښې کې نه وي ځان به خوار کې

ســـــر د وخـــــت دئ پـــــر چـــاري ښـــــه غـــــور وکـــــړئ

بـــــې تصـــــميمه پښـــــېماني هـــــم بـــــه نـــــور وکـــــړئ

پـــــه دقـــــت کـــــه لـــــږ ځـــــه ځيـــــر ســـــو دې ســـــوالو تـــــه

امـــــا نـــــزی فکـــــر کـــــوي دې مشـــــورو تـــــه

نا روي۱۰د سمبر۲۰۱۱

جام

د شپې په نيمايي کښې مې مېلمه د ميو جام سو
د نشې په خوب بيده مې هغه سرو ګلو ته پام سو

په احساس کې د سرو وينو حرارت پکښې څرګند وو
زړه مې پوه سو واقعيت کې چې د مينې پکښې پند وو

لېونی هوس مې ځير د بادامي سترګو پر لور سو
ما چې هغه لمسولې خوار زړګی راته پرشور سو

شهلا سترګي ښکارېدې په تور کې بوري
بې اختياره کشېدل د زړه ريښې پر هري لوري

په ځيګر کښې مې تودوخه نابره توفاني سوه
د احساس په لېونتوب کښې بيهوشي هيجاني سوه

سترګي پټې خوږې مينې په زانګو کې زنګولم
خدای شاهد دئ چې احساس مې په باغو کې ګرځولم

چي د بخت نيلى دي مل وي امانزيه

په خوښيو کي خـوند تل وي لېونيه

ناروي۲۰ مارچ۲۰۱۱

تنور

د اور په تناره کي مو وطن کباب سو
تور لوګي يې پورته کېږي په پرهار بېتاب سو
د خزان يخني چي راغله پر ګلونو د وطن زما
مرغان هم سول بې وطنه پر مېلمه عذاب سو
د ګرګين په شان يرغل پر خاوري جوړ دئ
اندېښنو ته مي د سوال جواب سو
بيدار او سئ افغانانو خپل چمن ته
د فريب نوی شعار راته باب سو
د افغان پر هره پوله تنداره سوه د پرد يو
غم پر ليخه امانزيه د خوښۍ کرياب سو

ناروي ۱۰ نومبر ۲۰۱۱

تر سهاره

ســـــتا د مینـــــي پـــــه زانګـــــو کـــــي زنګېـــــدلم تـــــر ســـــهاره
تـــــور مـــــاتم زړه کـــــي مېلمـــــه وکړېـــــدلم تـــــر ســـــهاره
د نـــــاورین تبـــــو زهیـــــر پـــــه تولـــــه تـــــوان کـــــړم
دردونـــــه بـــــي علاجـــــه وینېـــــدلم تـــــر ســـــهاره
د وطـــــن کلـــــو کوڅـــــو کـــــي دښـــــمنان ګرځـــــي پرېمانـــــه
امـــــانزی پـــــه شـــــواخون کـــــي زوربېـــــدلم تـــــر ســـــهاره

ناروي ۱۱ نومبر ۲۰۱۱

پسرلی

نه یې وینم پسرلی ښنګه غوړېږي
د ګلونو مېلمستون ښنګه جوړېږي
بلبلان تازه په جوش د ساز اواز سي
نا خبره سپینه ورځ ورته شپه کېږي
لالهانده په سپیرو ونو مېلمه سي
د نغمو لپاره خوله هیڅ نه ښورېږي
پر راغبرګ سي د خزان ساړه بادونه
سره او ژیړ رنګونه ژر ښنګه ورکېږي
ژمي راسي د ګلونو ټغر ټول کړي
ټول سپیره سي امانزیه حوصله ورته تنګېږي

ناروي ۱۱/۱۲/ ۲۰۱۱

اشعار

د اشعارو په لیکلو مې د خپل زړه تسلي کړم
په ناپایه سمندر کې توکل په تعالي کړم
که په زړه سي یو الهام د ښو خبرو
ټول حواس ورته بېګار د هلو ځلو
خوار زړګی مې ناتوانه د هجران په اور سوځېږي
بېچاره اولس ته ګوره چې ټول کور په کور ځورېږي
تور د ظلم غوړېدلی ننزمور پر خاوري باندي
د وحشت سفر شروع دئ سو مرګی زمور پر لاري
پر یوه شعر راټول سي نابللي ډېر ګرومونه
امانزیه بښه فرصت دئ قلم واخله هېر غمونه

ناروي ۱۷ سپتمبر ۲۰۱۰

د ارغنداب رود ته

زمــا د زړه تســلي کېــږي چــې دي ګــورم
خــاطرې را پــه یــاد ېږي چــې دي ګــورم
د خوښــۍ نــه زړه رپېــږي چــې دي ګــورم

* * *

ښــکلا جــوړه د کوهــک د غــره پــر ســر وي
د اوبــو مســتي ځپــې دي ســر پــر ســر وې
خیــال مــې ســتانه نــه بېلیــږي چــې دي ګــورم

* * *

ســتا پــر غــاړه مجلســونه او قصــې وي
پســرلی بــه ســتا پــر څنــډه و غړېــږې وي
ځــل پرتــا بانــدې چلېــږي چــې دي ګــورم

* * *

نفــس تنــګ ســم مــخ نیــولی ســتا پــر خــوا کــړم
تــا تــه راســم تــنفس ښــکلې هــوا کــړم
غــم مــې لیــري رانــه کېــږي چــې دي ګــورم

* * *

شــنه ګــلان دې شــنې اوبــه دې لمــر کــې بریښــې
تــک شــین مــخ دې د هنــداري غونــدې بریښــې

زړه په تا باندي خوښېږي چي دي ګورم

✶✶✶

په تا ښاد ډکي ولې ليري کښتونه
ستا پر غاړه شني باغچې شينکي باغونه
رنځور فکر ارامېږي چي دي ګورم

✶✶✶

ټوله عمر ستا پر غاړه شنه کښتونه
شپه او ورځ وهي درانه مزلونه
هروچ حلق په تا اوبېږي چي دي ګورم

✶✶✶

د شملې غميان په خاورو کي پټېږي
د وياړ شنختي دي نورورکي شوي نړېږي
د اولس اوښکي بهېږي چي دي ګورم

✶✶✶

لوبه سوله ډبرمشهور د بازيګرو
معاملې دي په پيخه د يرغلګرو
پر ځيګر اوښکي تويېږي چي دي ګورم

✶✶✶

لويي تبي کړولى يم بې توانه
راته جوړ سول جنجالونه ډېر بې شانه
ټول افغان پکښې کړېږي چي دي ګورم

✶✶✶

ثـــــومره علـــــم مخکــــــي درومــــــي پــــــه نــــــړۍ کــــــي
انســــانان چــــي ژونـــــد کـــــوي پــــه خـــــوش بختـــــۍ کــــــي
هــــــومره حـــــــرص د دوی ډېرېـــــــږي چــــــي دي ګــــــورم

***

لـــــوی خالقـــــه اراده مـــــو پـــــه نصـــــيب کـــــړې
د وطـــــن مينـــــه غښتـــــلې تـــــه حبيـــــب کـــــړې
امـــــانزی پـــــه اميـــــد کېـــــږي چـــــي دي ګـــــورم

ناروي ۰۴ دسمبر ۲۰۱۱

د چرخي پله زندان

د چرخي پله په زندان کي
شا وخوا جګ دېوالونه
په ډبرو پورته سوي
شپه او ورځ مو ورته يوه وه
سختي شپې مو تېرولې
ډېر اوږده لوی بارکونه
پکښې جوړ وه لوی وينګونه
ډېر بر داره دهلېزونه
لومړي بلاک کي ستر وحشت وو
د چرخي پله په زندان کي
اوسپنيزه دروازې وې
غټ قلفان په ځړېدله
هر قدم کښې وې ولاړي
ټوله ورځ به وې تړلي
چا چي خپله وې ليدلي
اتيا کسه جلالاره
رحم نه وو خدای له پاره
ټول بنديان ناست وه بېکاره
انساني حقوق پايمال وه
د چرخي پله په زندان کي

یو تشناب د اوداسه وو
دروازه پکښې کي نه وه
نیمه ورځ به انتظار وې
په موسم کي د سره ژمي
خاطرې وي د مرګوني
هلته وه لوی قطارونه
په ساعتو وه نوبتونه
هره ورځ به وه عرضونه
زنداني دموکراسي وه
د چرخي پله په زندان کي
خلک ربړېدل د یخه
دلسوزي خو بېخي نه وه
کړکۍ ټولي پنجره وې
خو هینداري ماتي سوي
شاوخوا په هر اطاق کي
ډېر واړه وه کلکینونه
هغه څوک چي داطراف وه
همېشه لوی پرابلمونه
په قدرت کي خود خواهان وه
بې انصافه ظالمان وه
خپل اولس ته دښمنان وه
ټول د خاد کثیف سیستم وو
د چرخي پله په زندان کي
د دوبي په ګرمي کي
د خولو دربانـدي چور وو

ډېر افسوس به چا ته راغلی
چي پر څه باندي بندي يم
خيانت وطن ته نسته
خيانت اولس ته نسته
نه مې مال د چا غلا کړی
نه مې هيڅوک دئ وژلی
نه مې حق د چا غصب کړی
صرف يو ګناه زما وه
چاپلوسي مې نه کوله
د چرخي پله په زندان کي
چا وي پلنډي په شا کړي
څوک اخته په خس دوزي وو
بل خوشحال تر ويش په چور وو
جوړوي غټ بلډينګونه
هره ورځ خوري رشوتونه
نه پوښتنه نه هم سوال سته
نه بازخواست ته کم مهال سته
جوال په شا د سترګو حال سته
څوک يې نه ويني په سترګو
د چرخي پله په زندان کي
پراته ډېر بېچارګان وي
خپل له ځانه نه بې خبره
پردي لومه کي راګير سي
دوسيه سي ورته جوړه
اقرار واخلي تري په زوره

رحم نسته خپل پر خلګو
نه پوښتنه پر بېوزلو
عقل ټول ورته حيران دئ
بېخي ډېر په پرېشان دئ
ټول د زړه څخه بيان دئ
ښه عادل نظام په کار دئ
ټول تاريخ ده ازمايلې
د چرخي پله په زندان کې
ما ليدلي ډېر ځوانان وه
چا نوکان ځني ايستلي
د لاسو مات وه هډوکي
يا زخمي به وه پوستکي
په هفتو بيدار خوابي وه
يا په شپو به جزايي وه
پوچ ويل خو به حتمي وه
دغه څه رنګ شرافت وو
د نا اهلو رياست وو
د چرخي پله په زندان کې
د ملي زعيم له پاره
په کار ډېره تجربه ده
عمر ډېر تر پنځوس کاله
ډېر ضرور دئ په هر لاره
دی به خلاص د عياشۍ وي
نه به ډېر احساساتي وي
کار يې ټول مشورتي وي

عاطفـــــــــه یـــــــــې بشـــــــــري وي
پــــــر اولـــــس یـــــې دلســــــوزي وي
شــــــرط پــــــه کــــــار دئ امانزیــــــــه
کـــه د علــــم پـــــه رڼـــا کـــــې وي لـــوی ســوی
یـــا تعلـــیم د مـــوراو پـــلاریـــــې وي لیـــد لـــی

ناروي ۱۴ سپتمبر ۲۰۱۱

ميوند

ژوندی ساته افغاني غرور په ژوند کي
شمله جګه ښي مزي کوه په خوند کي
چي ساتلی مېړنو زمور تاريخ دئ
د ملي ګټو ارزښ وي په پيوند کي
رښتنی افغان جاربړي خپل تر خاوري
امانزيه ښه بېلګه يي په ميوند کي

ناروي ۲۵ مارچ۲۰۱۱

الهام

خپل د زړه الهام ليکمه په تحرير کي
هر څه ښکاري راته اوس ښه په تفسير کي

کله ولوېږي د صبر په کاسه کي
کله باز غوندي شجاع وي په تعبير کي

غاړګۍ د مينې خپل وطن ته ورکړي
يا هم زړه ورنه غوټه سي په تقصير کي

مسافر خيالونه بوزي اندېښنو ته
يا يې وتړي دولايه په زنځير کي

تمنا د عاطفې چې په خلا سي
څه نا څه ځني را اخلي په کفګير کي

کلمات د پېرزوينې سره ګنډي
امېلونه ځني جوړ سي په تقرير کي

درک د عقل چې پر لار د غايې درومي
په ليکلو روحيات سي په تغير کي

پـــــه کــــرم کــــي د هــــر کــــار مالــــک رحمــــان دئ
امــــانزی اوس اختـــــه ســــوی پــــه شــــوگير کــــي

د سمبر ۲۰۱۱ -۲۴

غرق

په خيالو کي غرق اسمان ته پورته کېږي
دغه وخت کي ټول انصاف ورنه ورکېږي
په رانه عقل تحليل د يو شي نه کړي
صاف ضمير ورڅخه ورک سي نه پوهېږي
ناخبره د ټولني هيلي څه دي
خپل پر طرز باندي مين نور نه ښوربږي
احساسات د عاطفي چي لېر تيار وي
پر زړو عقدو ولاړ لا نه صبرېږي
د زړه ځاله چي خالي سي له پېرزو نه
وچ لانده ټول په يو شان ترېنه سوځېږي
امانزيه خداى دي دوى ته انصاف ورکړي
لا به کله سد په سر کي ورته لوېږي

۲۵د سمبر۲۰۱۱

بهار

د ژوندون بهار مي تېر سو هيلي زما نه سوې تر سره
د اميد هڅي نامرادي پخې نه سوې تر ثمره
چي روان مي د ځواني ارمان پر لوري د خزان سو
تور سېلاب وو په وطن کي چي يې ډوب کړم تر ځيګره
شين چمن کي د ګلزار غوټۍ لا نه دي غوړېدلي
د خيالونو ارزوګاني پوره نه سوې تر کمره
اوازونه د زړګي مي غوارې وکړي پروازونه
خو بلبل يې رنځور سوی اور کي سوځي تر وزره
دعا کړمه لوی څښتن ته نامراد زړګی راښاد کړې
امانزي په غايه پرېږده خوښي نه سوې تر اخره

ناروي ۳۰ مارچ ۲۰۱۱

پردی ستم

ســـــتا د مینـــــــي پــــــــــر اوښه راســـــــره غــــــــم دئ
د وطــــــــن ښـــــــکلی بهـــــــار زړه تــــــــه ملهـــــــــم دئ
راتــــــــه ښـــــــکلی معلـــــــومېږي پـــــــه نـــــــړۍ کــــــي
افتخــــــــار دي تـــــــــل و مــــــا تــــــه مقــــــــدم دئ
پــــــــه شـــــــــپېو شـــــــپېو مــــــــي فکـــــــــرور روان وي
چـــــي بیلتـــــــون وي قســـــــمت هـــــم و مـــــا تـــــه ګـــــرم دئ
د نـــــــــژدې در رســــــــپدلای نـــــــــه ســـــــــم ګرانــــــــــه
ســـــتا چــــــي غـــــم پــــــه هېـــــروم هغـــــه قلـــــم دئ
د اولـــــــــس مینـــــــــه پـــــــــه کــــــــار ده امانزیــــــــــه
هلتـــــــه جـــــــوړ پـــــــردی نـــــــاورین پـــــــردی ســـــــتم دئ

نا روي ۲۲ فبرال ۲۰۱۱

خوب لیدل

خوبه څومره مهربان یې زه دې بوتلمه مکې ته
د طواف په هر پړاو کې ما کتله معظمې ته
د حرم په محوطه کې پورته کښته ګرځېدمه
لالهانده سرګردان وم هیڅ په ځان نه پوهېدمه
د صفا مروا غونډۍ ته د ورتګ په اندېښنو وم
ابراهیم مقام ته ځیر چې د نفلو په درېدو وم
چې راویښ سو ولم له خوبه تر حده ډېر ومه ستومانه
هم لذت پکښې کې نغښتی بېخي ډېر ومه حیرانه
د خښتن قدرت ته ګوره ناممکن کار راممکن کړي
که لېر توان د امانزي وو د مکې به بیا دیدن کړي

د سمبر ۲۰۱۱ -۲۳

د اولس ږغ

د اولس ږغ پورته کېږي تر اسمانه
غلبلي يې نن رسېږي تر جهانه
نور لا هم خلک ځورېږي تر توانه

دښمنان دي هره ورځ په توطيو کي
رقيبان دي هر ګړی په مشورو کي
د پرديو خدمتګار دي په پردو کي

څوک تېشه وهي نفاق او بدبختۍ ته
څوک لمن وهي نفرت او بدبينۍ ته
څوک ولاړ وي خپلي ګټي او خوارۍ ته

چا جوړ کړی د پردو مزدور له ځانه
زړه او فکر مغشوش سوي بې له شانه
ژبي يورنګ زړونه بل سوله عيانه

دورنګي يې په چهرو کي معلومېږي
چالاکي يې په کړو وړو کي ظاهرېږي

سپين سترګي يې په ليدو کي ثرګندېږي

خپل وطن ته سم دښمن دئ ګرځېدلی
خپل اولس ته مار زهرجن دئ ګرځېدلی
خپل ژوندون ته کبرجن دئ ګرځېدلی

عقيده يې خپل وطن ته د اري ده
مفکوره يې خپل اولس ته د دعوې ده
اندېښنه يې د پرديو په وعدې ده

غليم ګوره سترګي سرې پر دې وطن دئ
ورته جوړ په ټول تاريخ کي يې دښمن دئ
خوافغان بچی يې تل درد کي دردمن دئ

مقابل کي د وطن بچيان بيدار دي
د سيسو ته د غليم په توان هوښيار دي
قرباني ته سر په لاس څوانان کتار دي

د تاريخ په دې ترخو حساس شېبو کي
دښمنان ټول مصروف سول د سيسو کي
اما نزيه مخ بې تور سي په سکرو کي

ناروي ۲۹نومبر ۲۰۱۰

زما وطنه

په امید د سولي تا ته انتظار یم
خوشبختۍ ته هره ورځ سترګي په لار یم
زما د زړه بلبل خاموش دئ په چمن کي
د سبا ښکلي وږمې ته انتظار یم
که سهار نسیم یو ځل پر لګېدو سو
د بورا غوندي د ګلونو په دیدار یم
د ګلاب غوټۍ ښکلا ته ځان جوړ کړی
په راتلو د ښو نغمو زه د بهار یم
جوړ به نوی شورماشور سي د بلبلو
اما نزی به د خوښیو په کتار یم

ناروي ۲۵ اګست ۲۰۱۱

میراث

زموږ اولس ته په میراث کي تربګني ده یو تر بله
وارثه کي ډېره نغښتې دښمني ده یو تر بله
یوچې لږ په ګېډه موړ سي د بل سترګي باندي سرېږوي
همېشه دغه قصې دي خوابدي ده یو تر بله
پر ناحقه بهانې جوړي پورته چیغې او نارې کړي
قناعت په منځ کي نسته خواشیني د ه یو تر بله
چي منطق په منځ کي نه وي زور جانب قانون چلېږي
بېره نسته دالله نه خپل سري ده یو تر بله
د خبرو چي وار ورسي درچپه به کړي غټ غرونه
ا مانزیه سود یې نسته رسوایي د ه یو تر بله

ناروی۰۵۰۵۲۰۱۰

مینه نسته

ورور ګلوي سره ورکېږي
زړه سوی هیخ نه معلومېږي
مینه نسته مهر کم سو
بې غوري د ه تور ماتم سو
نفاق هر کور ته رسېږي
راته جوړه تربګني سوه
د سر خوږ مخ ته خواري سوه
زړه پرېشان ورته سولېږي
هیله ثه سوه د پلرونو
په میراث وه د نیکونو
توجه نه ورته کېږي
مور مسئول د حفاظت یو
خپل د خاوري په عزت یو
په غیرت پرتله کېږي
پېرزوینه وه هر کله
مرسته ولاړه یو تر بله
تهمت خپل ورور ته جوړېږي
ته دا ولي بې پروا سوي
نن دي خپل کور ته بلا سوي
ټول اولس دي په ځورېږي

دروغ پرېږده تهمت مه کړه
د دوستۍ مرام په زړه کړه
مشکل ټول خپله حلېږي
غېږدي خلاص اولس ته نن کړه
رضائيت ته د څښتن کړه
ټول کارونه به سمېږي

اکتوبر ۲۰۱۰-۱۲

ننګ

افغان بچی ولاړ دئ ستا مقام ته نن په ننګ ننګ
ټول احساس يې قرباني دئ مښلوي زړه نن په سنګ سنګ
تاريخ ورته ليکلې پر زړګی د وطن مينه
فولادين عزمونه ګوره هيله سته نن په غورځنګ ځنګ
زورمندان که نن تاوېږي د پرديو په لمسون کي
د شهيد د وينو څاڅکي ته پريوله نن په لونګ ونګ
پيوستون زړو ته راغلی زمزمې دي د يووالي
ورور او خور ټوله دربېږي يوتربله نن په څنګ څنګ
سرې سترګي دي د مينډو ترمې اوښکي تر بهېږي
امانزيه ورته ګوره توري بيا سوه نن په شرنګ شرنګ

نا روی ۱۹۱۲۲۰۱۰

وطنه

سرې مرمۍ دي هري لوري ته اورېږي
ستا له غېږي غلبلې دي پورته کېږي
د نااهلو په لاس ته یې کباب سوی
دا سرې وینې د زړګي څخه بهېږي
ستا تر نام او لوړ نښان دي سپلنی سم
ستر وحشت دئ چې ولس دي په سوځېږي
جنازې د بېوزلانو په قطار دي
هدیرې دي هري خوا ته پراخېږي
ستا دښمن دئ فریبکار نن په کمین کې
ښه ځوانان دي خپل له تنه نه بېلېږي
سد مو خلاص کړئ د بابا باتور بچیانو
د نفاق زړني ستا کورته پاشل کېږي
خپل د عقل استدلال پر وطن وکړه
که پوه نه سې نور به هر څه ویجاړېږي
خپل په لاس ټوله ویراني ده
امانزیه ټول فکرونه کنګلېږي

ناروي ۲۰۰۷۲۰۱۱

ګل

سحرګاه په لمرخاته کي شبنم پروت ستا په لمن کي
مرواريد دي پرمخ بربښي که سنبل بيا په ګلشن کي
دا منمه چي قدرت ښکلا د ه ستا په نصيب کړې
د عطرونو پېرزوينه چی و تا ته حبيب کړي
بلبلان بيماره ګرځي سرګردان ستا په چمن کي
کاږي ډېر لوړفريا دونه ټول جهان ستا په ديدن کي
د سها رښه ترانو لره مخصوصي هنجرې دي
خپل د ميني په اظهار کي ښايسته جوړي نغمې دي
امانزيه ورته ځير سه لوی قدرت قايم مقام دئ
ټوله ژوند يوه لحظه ده د هر کار دايم انجام دئ

۱۹ دسمبر ۲۰۱۰

وطني شعرونه

نوی عصر

نوی عصر شروع سوی د بریا خبري کېږي
پرمختګ دئ هري خوا ته د شفا خبري کېږي
تمدن طغیان اخستی هره ورځ رنګ بدلوي خپل
ټول سیستم کمپیوټري سو د رڼا خبري کېږي

***

بلډنګونه ابادېږي سر یې خېژي تر اسمانه
وسایل بیخي مدرن په کار لوېږي تر توانه
هم ښایسته وي بې نظیره هم لذت د روح لپاره
خدمت ټوله بشري دئ توان جارېږي تر انسانه

***

د نفرت چیغې دي پورته نن د جنګ په مقابل کې
د مرګي څخه بېزاره زړونه تنګ په مقابل کې
د خندا خوږې خبري په هر کور کې مجلسونه
د وحشت ترانې ورکې نوی ترنګ په مقابل کې

***

افغاني ځوانان که پوه ي د کتاب لاره دي خپل کړي
ټوپک لیري کړي له ځانه د حساب لاره دي خپل کړي
علمیت ته دي رجوع کړي چې اګاه په تمدن سي
تو لعنت دي پر جګړې سي د ثواب لاره دي خپل کړي

✶ ✶ ✶

د مرګونو ټغر ټول سي د افغان د کلي کوره
نور دي بس سي سوي چغي غټ ارمان د هري لوره
اوښکي پاکي کړئ د میند و وسیلې لږ څه پر وکړئ
جهالت دي رانه ورک ي ظالمان دي شي نسکوره

✶ ✶ ✶

نه دي دین نه دي دنیا سوه ای نادانه ځان مرګیه
نسته حوري او غلمان بیا ای ناځوانه ځان مرګیه
جهنم دي په نصیب دئ ته قاتل د شهیدانو
خپل دي دواړي خطا کړي بې ایمانه ځان مرګیه

✶ ✶ ✶

که دي موخه شهادت پر خپل وطن وي
یا ظالم دي پر اولس جاهل دښمن وي

ټول منمه چي د زور جواب به زور وي
مرامونه د پردیو تل اغزن وي

✶ ✶ ✶

موري دوی ته دعا وکړه چي د جهل لاره پرېږدي
ځان تنویر په علمیت کړي چي د بخل لاره پرېږدي
جهاد وي د خدای لپاره نه د بل چا په چوپړ کي
د انصاف تله دي خپل کړي چي د دغل لاره پرېږدي

✶ ✶ ✶

دغـــــه ډېـــــره بــــدبختي ده پـــــر مکتـــــب دي حملــــه کېــــږي
پـــه بینــــا ســــترګو وګـــوره پــــر مــــذهب دي حملــــه کېــــږي
د ولـــــس ســــره جفــــا ده کـــــه د دوی مکتـــــب ویجاړېـــــږي
غلــــیم نـــه کښـــېني ارامـــه پـــر منصـــب دي حملـــه کېــــږي

***

بـــې شـــرمي تــــر حــــد ه تېــــره کمپیـــوټر هــــم پـــه نښـــان دئ
ښېنــــوا د ســــترګو خـــــار ده حقیقـــــت ورنـــــه پنهـــــان دئ
څـــوک چـــي علـــم تـــه خــدمت کـــړي یـــا پـــه فکـــر د انصـــاف وي
د دښـــــمن حملــــې پرکېـــــږي څـــــومره زورد ده پــــه تــــوان دئ

***

د افغــــان غښـــتلې ځوانـــه پـــر ځــــواني دي برکـــت ســــه
عـــذر وکــــړه مــــوراو پــــلار تــــه د تیــــارې نــــه دي رحلــــت ســــه
کــــه د علـــم پــــه رڼــــا کـــي نــــوی ژونــــد ځانتـــه ســـمبال کـــړې
ښــــوونځی ســــره یــــاري کــــړه مــــخ پــــر لمــــر دي حرکــــت ســــه

***

د جهــــان ســــره یــــو ځــــای شــــه پرمختـــګ ورځنـــي زده کـــړه
د تاریـــک ژونـــد نـــه راووزه تمـــدن مـــخ کـــي پـــرده کـــړه
هـــم بـــه ســـتا خیـــر پکښـــې وي هـــم فایـــده ټولـــه ولـــس تـــه
پـــه هـــر کـــور کـــي ډېـــوه بلـــه ورتـــه جګـــه دي شـــمله کـــړه

***

مـــوري خـــداي تـــه دعـــا وکـــړه چـــي ځوانـــان پـــه ژبـــه پـــوه ســـي
رخصـــت واخلـــي د ټوپـــک نـــه د ســـواد پـــه ګټـــه پـــوه ســـي
پـــه هـــر کـــور کـــي بـــه مســـکا وي غـــم بـــه لیـــري ورنـــه ځغلـــي

امـــــانزی بــــه وي خوشـــــحاله کــــه ځلميـــــان پــــه دغـــــه پــــوه ســــــي

ناروي ۱۹سپتمبر۲۰۱۱

سمندره

چي په ناز به در روان وم ستا دیدن ته
د چرتونو په تالو کي ستا لمن ته
غم به لیري رانه ولاړی ستا په غېږ کي
هله بیا به زړه در توپ کړه ستا ګلشن ته

٭٭٭

رانه ولاړه به غمونه لیري لیري
یا به جوړ سوه نور جشنونه دوري دوري
د یارانو په مجلس به زړګی ښاد سو
مطربان له بغلو نه ګوري ګوري

٭٭٭

هم نڅا وه هم سرود د ښو ځوانانو
ښه اشعار او شاعري د شاعرانو

ورورګلوي وه اتحاد په خپل قوت کي
ښه وعظونه به کېدل د عالمانو

٭٭٭

نابره د یخنۍ توپان را خپور سو
ناعلاجه غم پاشلی په هر کور سو

بي انصافه شعارونه را پيدا سول
ناکراره چيغي پورته شورماشور سو

***

هره ورځ نوي غمونه کوټه کېږي
پر زړګي نوي دردونه مېلمه کېږي
د هجرت او پردېسي چيغي سوې پورته
تربګني هم د افغان په پښه کېږي

***

د بدلون نوي فکرونه په نړۍ کي
تاکتيکونه اليشېږي په بېړۍ کي
هدفونه ستراتيژيک نور هم محرم سوه
د وړيو اختلاف سو په شړۍ کي

***

ظالمانو د مغل نقاب اغوستی
دښمنانو د ګرګين سېلاب راوستی
وچ لانده ټوله يو شان په سوځل کېږي
جهان سوز د خپل پلان حجاب اخستی

***

د تاريخ په اوږد پړاو کي ښه څرګنده
د ظالم شکست حتمي وي په بربنده
که ښکرونه د هر چا بيخي تېره وي
ماتېدل يې الهي وي په زغرنده

***

په هرځاي کی مځکه سره زموږ پر شپه سوه
تاریکي د هري لوري پر خپره سوه
لاره ورکه هر څوک مخ پر بېدیا سو
کلي کور کي د توښې پر سر دعوه سوه

★★★

د خروش ډک سیني را توپاني سوې
سمندر زړه کي ریښې را طغیاني سوې

سونامي د هیچا زړه ته نه لوېدله
خیر ولاړی ټکي بیا را اسماني سوې

★★★

د الله د ستر قدرت ژوندی مثال دئ
د ژوندون اخر زوال نری شمال دئ
ټول نیمګړي تلاښونه به ماتېږي
امانزیه د توبې کمکی محال دئ

ناروي ۲۵ نومبر ۲۰۱۰

سمسور

زما په سترګو لیدل کېږي
ګران وطن را ته سمسور ډېر
چرت چي خومره راته ډېر سي
اندېښني وي د خپل کور ډېر
څه چي زړه مي منل غواړي
رانه څغلي دئ پېغور ډېر
چیغي ژر سم اوربدلای
څوک چي جوړ کړي راته شور ډېر
څوک وحشت چلول غواړي
امانزیه پر دی زور ډېر

ناروي ۱۵ جولاي

زموږ خاوره

زموږ خاوره طلايي ده ټولي ډکي يې تپې دي
د تاريخ په اوږد پړاو کي ورته جوړي دسيسې دي

غليم پروت وي په خزه کي هر ګړی نوي خيالونه
که يې لږ سد سر ته ورسي په دروغ جوړي ګيلې دي

خپل په کور کي هر څه غواړي ابادي يې ډېره خوښه
د افغان کور ته بلا دي پر اولس يې سترګي سرې دي

ډېر کلونه په چرتو کي د هلمند د اوبو غلا ته
د تخريب غټ پلانونه هره ورځ جوړي حملې دي

ځيني ناست وي په خزه کي زموږ د خاوري دښمنان دي
يا پښتون د سترګو خار دئ يا زموږ جګي شملې دي

د نفاق زاړه تخمونه دوی ښندي پر هره سيمه
شني روپۍ دي چي خرڅېږي د مصرف غټې بستې دي

د نامردو پلانونه د پردې تر شا جوړېږي
ډېر هوس تو دو اوبو ته هلته ګرو د دوی کلمې دي

د خداي قهر دي نازل سي تل پر شومو هدفونو
د چاه کن ځای خپله ځاه دئ امانزیه بس پلمې دي

ناروي ۲۵ مې ۲۰۱۰

زما ښکلی کندهاره

په تاريخ کي ستا نکلونه
د غزاوو ستا يادونه
ته افشار ويجاړه کړې
دوست دښمن ته ځورولی
هر ظالم تا ته راغلی
شهيدان سول ستا مړونه

***

د دښمن زړه وسله وه
د نفاق ښه وسيله وه
د افغان پر کورجګړه وه
سپر د کور ستا اولادونه

***

نن هم بيا ناورين راغلی
ورور په ورور دئ نن وژلی
ستا زرغون چمن سوځلی
خاوري کېږي ستا سرونه

***

يو خل بيا اميد و تا ته
مخ دراوړي ستا و خوا ته
شمله جګه کړه سبا ته
بيا ژوندي کړه ستا خيالونه

***

د ولس مشوره ګوره
پکتيا دي سکه وروره
ننګرهار د خپلي موره
در په ياد کړه دورانونه

***

پښتنا نه ټول سره ورونه
يوه ژبه که هوډونه

ټول کړئ يو د زړه رازونه
راوړه نور ستا پيغامونه

***

د واخانه تر نيمروزه
د مزاره تر ګرديزه
د لغمانه تر جلريزه
ستا وطن دئ ستا هډونه

***

زموږ خاوره پښتونخواده
پېښور که وازه خوا ده

لر او بر ټول یوه خوا ده
بس که ډېر سوه ستا خوبونه

★★★

دالله نه مرسته غواړو
په زاریو ورته ژاړو
وطن ډک سو په ویجاړو
امانزی احساسومه ستا دردونه

ناروي ۱۴ د سمبر ۲۰۱۰

د ولس مينه

د وطن په ارمانونو کي
د ګلشن په زمانو کي
د افغان د زړه قوت وي
ټول احساس ته برکت وي
سولې ته وي زموږ په زړو کي
ولې والووتې د زړو نه
ليري سولې د پېرزو نه
پر بېديا او په درو کي
هدفونه سول نيمګړي
بېچاره سول ټول وګړي
چمن سو په ورانېدو کي
ته چي نه يې تباهي ده
په هر کور کي خپل سري ده
ټول ملت په اندېښنو کي
د سيسه که د اغيار ده
د اولس مينه په کار ده
د سر تاج وي په بانډو کي
پر وطن وکړه نظر ته
سد دي راوله وسر ته

امانزيـــــــه احســــــاس تــــــل وي پـــــــه رګـــــو کـــــــي

ناروي۰۹ اګست۲۰۱۱

پارلمان؟؟؟

پارلمان دئ درغلي ده قضاوت پکښې کي نسته
ټوله چال او چالبازي ده عدالت پکښې کي نسته
ضمیر کم وجدان کمزوری چې معنوي ورته خوشحاله
که عالم وربانـدي خاندي وضاحت پکښې کي نسته
دغه بل د شرم ځای دئ یا کمبود قضاوت دئ
عدالت که تامینېږي رضائیت پکښې کي نسته
څوک خلاف د حقیقت دئ یا قانون سره په ضد کي
خپل ښېرې به رسوا کاندي ښه خصلت پکښې کي نسته
غل چې غلا کړي یو مجرم دئ مد دګاریې هم هغسې
زړونه ډېر دي خیرن سوي شفقت پکښې کي نسته
اما نزیه دا څه کار دئ ټول جهان وربانـدي خاندي
انصاف نسته په باطن کي ملي پت پکښې کي نسته

ناروي ۲۳۰۶۲۰۱۱

کوهکه

زما روح يې زما تن يې
ته زما د ژوند ډېوه وې
تل مي سترګو ته ولاړ يې
خپل سلام زه درلېږمه
احترام د راستومه
ستا بېلتون جوړ کړی غم دئ
شپه او ورځ پر ما ماتم دئ
راته جوړ زړه کي تورتم دئ
زه قربان ستا تر ښايست سم
زما روح يې زما تن يې
ما چي سترګي لغړولې
ننداره ستا د ښکلا وه
ستا په غېږ کي سترګي رونـي
ما خال پوخي تا کي کړي
چي ولاړ پر خپلو پښو سوم
ستا د مينې په ليدو سوم
هره خوا پر ګرځېدو سوم
د غره سر ته درختلم
زما روح يې زما تن يې
لا ماشوم د پلار په غېږ کي

پر پښتو لړو لاړېدمه
بي خبر وم د نړۍ نه
په شېبو ومه خوشحاله
د غمونو وم فارغه
د بابا سره به ومه
پر باغو به گرځېدمه
هره ورځ فصلو ته تلمه
ستا په مینه زړه پاچا وو
زما روح یې زما تن یې
د میوو دي منت بار یم
سیال یې نشته په نړۍ کي
شنه باغونه شني باغچې دي
بې مثاله دي میوې دي
ښکلي کوروي د زمریانو
تفریگاه د جنگیالانو
د افغان د لښکریانو
ارامگاه د زرغوني ته
ستا لمن انتخاب سوله
زما روح یې زما تن یې
نن دي وینم خوار او زار یې
تېري توري پخي سوي
نه جرگې د میرویس خان سته
نه لښکر د احمد خان سته
ستا د ښکلي غره په سر کي
د پښتون د کور په ور کي

د بامونو په ممبر کي
څوک ولاړ توپک په لاس دئ
پر ماشه يې پرته ګوته
زما روح يې زما تن يې
ستا اصلي وارثان څه سول
رشيد خان بيا را ولاړ کړئ
قيوم خان ته هم ورږغ کړه
خپل بابا مې امان جانه
زهير سوي يو له توانه
سر را پورته کړئ له خاوري
په هر کنج کې سته بغاري
ترى تم سوه زمه واري
د پرد يو په منګل کې يو لوېدلي
راته جوړي تلاښې دي
زما روح يې زما تن يې
يوه هيله د څښتن نه
مړ مورال مو راژوندى کړې
د پردي شره مو خلاص کړې
اتحاد زموږ پرده سي
يو د بله پر اوږه سي
نه ستم وي د پرديو
نه ژړا د بې غوريو
نه باران وي د مرميو
خپره بيا يو خوشحالي سي
امانزي زړه کې ښادي سي

زمـــــا روح یــــــې زمــــــا تـــــــن یـــــــې

ناروې ۲۱ مارچ ۲۰۱۱

کندهار ته

نن قصي د ترور وحشت دي ستا پر مېنه
افسانې د بد رغبت دي ستا پر سیمه
خپل بې سوچه دي و ځان ته بلا سوي
د پردو په لمسون ځان بیا خرځوینه
نه پوښتنه درویږنه څوک د چا کړي
ملامت نا ملامت راترورروینه
لا به څو مره پر خپل ځان باندي تېرى وي
یا تر څو به و خپل ځان ته بلا وینه
د پلرونو افتخار دي خدشه دار کړي
په عمل کي خپلي پښې را پرې کوینه
پاکه خدایه ته نا اهل را پر لار کړې
امانزیه زړه ازار دعا کوینه

ناروي ۲۰ جولاى ۲۰۱

ارغنداب

کندهاره ستا په غېږ کي ارغنداب دئ
نوم یې تللی په ښایست کي چي شاداب دئ
جګ مي سترګو ته ولاړ یې په یوروپ کي
زړه زهیر سي په مغزونو کي عذاب دئ
کله ګورم شین زرغون راته سمسور سي
کله وینم کنډوالې زړه مي بېتاب دئ
هره ورځ سوي نارې د یتیمانو
د اصیل افغان زړګی باندي کباب دئ
د کوڅو کنډې کړې چي رایاد کړم
امانزی ډېر ګروم کوي چرت مي خراب دئ

ناروي ۲۷ جون ۲۰۱۰

ازاد او نيمه ازاد شعرونه

پخې خبري

پخوانۍ پخې خبري

راته دپري دي سپېڅلي

متلونه پاخه سوي

ترکرو دي راوتلي

د هر چا زړه ته لوېدلي

د افغان باتوره کوره

ناخبر د خپله زوره

مېړني دي سوه کمزوره

د شملې ګل دي ورک سوی

پخوانۍ پخې خبري

غم تغر دئ غوړولی

زړه زما غلبیل غلبیل سو

پاچهي د تپوسانو

دورنګي ده د روسانو

د پردیو پېښې کېږي

ستا نه دېري ګیلې کېږي

خپل پر کور توطئې کېږي

څوک وایې وړی نس ښامار دئ

پخوانۍ پخې خبري

مخ په مخ راته یاري ده

سر مي ورک سنګر مي ورک دئ

د جولای عقل حاکم سو

خپل د هوډ څخه تېر سوی

عزم نسته که هېر سوی

تا د علم امسا څه کړه

ارزښتونه دي لمبه کړه

یا دي نورو ته تحفه کړه

ناراستي د ځان نېستي ده

پخوانۍ پخې خبري

سیا ست زده کړه په مفهوم کي

دوست دښمن پکښې کي نسته

نه دي پیر سته نه فقیر سته

عقل څه وخت پکار ېږي

د بې عقل تخت نړېږي

د پرون ګدا پاچا سو

په خپل کړو باندې رسوا سو

چې و خپل ځانته بلا سو

د ټانټیو په کټ کې ناست دئ

پخوانۍ پخې خبرې

تېل ما تېل دئ په وطن کې

د توري شپې په غلا کې

نور پردیان راته ماهر سوه

مدعي راڅخه ورک دئ

د پلزن ورپسې څرک دئ

هره شپه چې ښه تیاره سي

نژدې دوست راته لېوه سي

زما پر ورور خیال د پسه سي

زړه غمجن سي سترګې ژاړي

پخوانۍ پخې خبرې

لږ منه د نورو کله

تل د زور د پاسه زور سته

هم د سر د پا سه سر وي

د ولس نه دي څه زده کړه

ښه يې زده کړه بیا کوزده کړه

ته د باد پر نيلي سپور يې

ناخبر د کلي کور يې

نن د خپل خاوري پېغور يې

کال دي تېر سو په لکړه

اوس ضرور ده ښه ککره

پخوانۍ پخې خبري

راته غم د پاسه غم دئ

زما پر غاړه نن چاړه ده

سور غمی راته پیدا کړه

په دوستي کي دښمنان سته

پر بغل دي غلیما ن سته

تېري سوي څپې پربېږده

ځانته نوي چارې کنبېږده

د ازار نه زړه کي ربړده

زه په تمه ته بيغمه

امانزی دي نه منمه

ناروي ۱۵ نومبر ۲۰۱۱

تاريکه وه

ورور کيسه راته کوله

توره شپه وه تاريکه وه

سرې د ژمي شپې وې

تور لوګي وه په هوا کي خرخېدله

ارامش د روح هيڅ ځای نه معلومېږي

هره ورځ يو پيښنه کېږي

د اسمان پر مخ پرته توره پرده وه

پورته کښته د اوريځو دبدبه وه

د وحشت لمن خپره وه

توره شپه وه تاريکه وه

په درانه خوب کي بيده وم

نابيره د درنو توپونو ږغ سو

زه راويښ سولم له خوبه

ما ويله چې نن بيا ده کومه لوبه

څوضربې د هاوانونو

که مرمۍ وې د توپونو

يا انداخت وو د ټانکونو

چيرې بيا نوی ماتم سو

توره شپه وه تاريکه وه

خپل پټو مې پر اوږو کړ

لڅې پښې مې ورځغستله

چې راووتم د کوره په کوڅه کې منتظر سوم

غلبلې سولې په زوره

حالت سم نه څرګندېږي

لوړې کړېږي پورته کېږي

هيڅ مې سر نه په خلاصېږي

توره شپه وه تاريکه وه

يو وار بيا نور درزهار سو

سوې چيغې تر غوږو سوې

پاس پر سر د ټوله کلي

دوه درې کوره سره پړې

ویجاړ درې واړه کورونه

نه يې ور نه دېوالونه

چې تر لاندې وه هډونه

توره شپه وه تاريکه وه

لوی واړه تر خاورو لاندې

د چا ماتې ککرۍ وې

بې کسي وه په غمو کې زه لوېدلم

په هيڅ شي نه پوهېدلم

څوک لا وخته شهيدان وه

نور پر لارې ور روان وه

خپل په ځان پورې حيران وه

ما ور وتړلې زنې

توره شپه وه تاريکه وه

زه چې ورغلم صحنې ته

د مړګونو سلسله کې

د خوا خوږو کمبودې وه

ببوزلان په وينو رنګ ټوله تپېږي

چې شل تنو ته رسېږي

شهادت لره ستنېږي

مرستندوي خو بيخي نه وه

توره شپه وه تاريکه وه

ځني کور تر کور تباه سوه

چا کي يو يا دوه ژوندي دي

هم واړه وه هم ځوانان وه

نر او ښځي ماشومان وه

ما ويل يا پروردګاره

ساتندوی يې مددګاره

رحم وکړې ته باداره

توره شپه وه تاريکه وه

هيڅ ګناه يې نه درلوده

په هيچا يې غرض نه وو

خپل په مځکه کي لګيا وه

نه اخته د چا په غلا وه

په ښه خوی کي برملا وه

خپل په کور کي سره ټول وه

ټوله يو کور او کهول وه

نه محتاجه د کچکول وه

توره شپه وه تاريکه وه

نه روغتون په شاوخوا کي

نه ډاکټر وو نه درمل وه

رڼي سترګي مو کتله

ښايسته ځوانان وګوره چي بې واره شهيد سوله

د مرګو مېله پر کېږي

هيڅ مدد نه ور رسېږي

د هر چا زړه پر سوځېږي

توره شپه وه تاريکه وه

د ظالم دښمن له لاسه

لوی کوچنی مو تباه کېږي

سحرګاه سوه د سهار په لمرختو کي

اولس ګرځي په کوڅو کي

خلګ ټول اګاه کېدله

پسپسک سو يو له بله

چي دا څنګه پېښه سوله

توره شپه وه تاريکه وه

لوی ناورين پر ټوله کلي

د افسوس ږغونه پورته

څوک روان سول هديرو ته

د قبرونو جوړېدو ته

دوی ويله خدای ناترسه ظالمان دي

خپل د خلګو دښمنان دي

د پرديو نوکران دي

توره شپه وه تاريکه وه

ښخ سوه ټول يوويشت نفره

دغه خلګ بې ګناه وه

سبا ورځ په فاتحه کي

مشران وه په جلسه کي

بس پوښتنه به کېدله

چي دا څنګه پېښه سوله

چا چي کړې دا ګناه ده د لته چا نه پېژندله

توره شپه وه تاريکه وه

خلګ ټوله وه په وام کي

ټول جرئت ورځني تللی

خپل دښمن ورځخه ورک دئ

هر هوښيار ورته هک پک دئ

يو هد ف ښه څرګند ېږي

په يو لاس به هر څه کېږي

که يو نه سو کلی کور به ويجاړېږي

ټول له خلګ په دې سلا سوه

توره شپه وه تاريکه وه

دغه حال چي چا ليدلی

پر اولس يې زړه سوځېږي

زموږ افغان اولس ته ګوره

ورور بېزار د خپله وروره

يو ځان خرڅ کړي پر پرديو

سترګي سرې وي يو تر بله پر چوکيو

د پيسو په وجه باندي اخته سوي پر بديو

توره شپه وه تاريکه وه

ظاهري خبري ډېري

اتحاد را ځخه ورک سو

اعتماد او باور نسته

دورنګي په یارانه کې

خوند د ورور په زولانه کې

امانزیه خپل سري سوه خلګ د بر بنه په پوهېږي

ورته ګوره خپله دوی پښېمانه کېږي

هسي وخت ورنه تېرېږي

ناروې ۰۲ اکتوبر ۲۰۱۱

لوی اختره

لوی اختره بختوره

څومره تا ته په هوس وم

ما ويل زړه به مي څه ښاد سي

لږ روزګار به سم له غمه

زه به وکړمه څه دمه

ستا په غېږ کي خوشحالي وي

پاک لبا س نوي کالي وي

په هر کور کي مهماني وي

که وطن دي خپل وطن وي

لوی اختره بختوره

که ارام وي لږ فکرونه

د اسلام په ارزښتو کي

که څوک لږ څه معتقد وي

زړه دي سوځي پر وطن خپل

رحم وکړي پر ګلشن خپل

د خوارانو غريبانو

د بېوزلو يتيمانو

د بې کسه افغانانو

چيغي پورته تر اسمانه

لوی اختره بختوره

زموږ کور په کور غمونه

صرف خوشحاله ځو کسان دي

زړونه چوي سته دردونه

د هر ناحقه پرابلمونه

هره ورځ ويني تويېږي

سم فکرونه زخمي کېږي

جنازې دي روانېږي

جوړي نوي بهانې وي

لوی اختره بختوره

د نړۍ مسلمانانو

دعا وکړئ لوی ښبنتن ته

غضب پای ته ورسېږي

بختور ورته اختر سي

لوی اختر يې بختور سي

زړه ازاد فکر ارام وي

خوشحالي کور کې مدام وي

د اولس څرګند مرام وي

افغانان به سي نېکنامه

افتخار به امانزی کړي

چې خپل سر تر سپلنی کړي

ناروي

۰۴ نومبر ۲۰۱۱

زه باران يم

زه باران يم په حکمت باندي اورېږم

په بهار کې ښه پيغام راسره مل وي

د ژوندون ښه وسيله يم

طبيعت لره تحفه يم

په شپېو شپېو مي ګوري

انسانان راته محتاجه ښه پوهېږم

ستر قدرت دئ په هوا کې ښاخکي کېږم

هم په غرونو هم ځنګلونو کې ځلېږم

زه اورېږم زه اورېږم

ټول بشر سترګي پر لاري وي و ما ته

محتاجانو ته خدمت دی په پوهېږم

پېرزوينه په رشتيا راسره تل وي

شين ښراغ د شني فضا راسره بل وي

هوا پاکه فضا پاکه تنفس ته

د هر ګل ښه غوړېدو ته مهربان يم

د زوزانو ژوندانه ته زه روان يم

زه د غرونو هسکو څوکو ته عيان يم

زه اوربېږم زه اوربېږم

چي زه نه يم پرېشاني په طبيعت کي

د سبحان په ستر رحمت کي حسا ببېږم

احساسات د نېکبختۍ ما ته سنبل وي

پروازونه په هوا کي زما لپاره

هم پر لوړه هم پر کښته زما لاره

شاړي مځکي اوبه ومه

شېلي تولي ډکومه

وچي مځکي لندومه

زه اوربېږم زه اوربېږم

کله کله چي ژلۍ مي پر بغل وي

توپان زما بې ارادې وي

تند شمال زما په خوا سي

يا توپان ورسره راسي

پر چپه مخ راولاړ سو

زما مسير رانه خطا وي

سرګردان پر هره خوا وي

د هر چا سره جفا وي

زه اوربېږم زه اوربېږم

بهار تېر سي دوبی راسي

ګرمي هم لمن خپره کړي

لږ خوبونه زه کومه

کله کله زه راځمه

منی خپل رنګ را ښکاره کړي

د زوال ما وسيله کړي

حياتي لاره قبضه کړي

شنې شنې پاڼې ژړومه

زه اوربېږم زه اوربېږم

رژېدل د پاڼو راسي

تويېدل د ګلو بيا سي

ژمی راسي تند بادونه

ارامش د خوند خوبونه

ټول سي هېر د ژوند چرتونه

زه په واوري اليشېږم

زه ټولني ته تحفه يم

امانزي زړه ته توبنه يم

زه اورېږم زه اورېږم

ناروي ۲۸ مارچ ۲۰۱۱

توره شپه

خدایه کله به دا توره شپه رڼا سي
د وحشت طلسم مات بېرته سبا سي
د تاریخ په سخت پړاو کي سرګردان یو
افغاني فکرونه بیا پر یوه خوا سي
لاس په لاس چي ټوله خلک سره ورکړي
خط په زغرده د دښمن سره جلا سي
د ملت واګي که ستا په لاس کي نه وي
غلبلي به دي اوچته په هوا سي
د پردیو د یارۍ نه پرهېز وکړه
مستقبل کي به فکرونه په غوغا سي
د بحران نه د نجات لاره پیدا کړه
عقل واچوه په کار چي زړه شفا سي
د ناسور زخم وجود کي ځاله نیسي
یو وحدت دئ چي هغه لره دوا سي
ناخرګند ده اینده لري په مخ کي
عاقبت یې سنجوه چي څه به راسي
ستونزي کله حلېدای سي بې زحمته
پیوسون کي به توښه تر سترګو بیا سي
معاملي دي خطرناکي په وطن کي
سترګي خپل پر پټول ستره جفا سي

هر افغان دي تر خپل وسه تلاښ وکړي
چي غايه او ارمانونه برملا سي
د ظلمت ټغر به هله زمونږ نه ټول وي
امانزيه چي نفرت ورته پيدا سي

ناروي

۲۴ سپتمبر۲۰۱۱

تا ته وا يم (پ)...

په تاريخ کي شرمېدلی نه دي عهد نه دي پيمان سته
په اسلام کي رسوا سوی نه دي قول نه دي ايمان سته

ډېر مختوری د د نيا يې دورنګي په تا اخښلې
شرمېدلی د زمان يې په هر کار کي دي تاوان سته

په قتلونو کي سهيم يې د زرګونو انسانانو
ډېر بې شانه ظالم سوی نه حيا نه دي وجدان سته

په ظاهره مسلمان يې خو پاکي په تا کي نسته
خپل په زړه کي منافق يې بغلو ته دي شيطان سته

يو وار مخ ته خدای حاضر کړه بيره ښه ده د ښتن نه
فکر وکړه په ژوندون کي په انجام کي دي زيان سته

ظا لمان نسکوره کيږي سوال جواب يې دی په مخ کي
په غضب د خدای ککړ سې مستقبل کي دي پرسان سته

ســــتا ضـــــمير او بـــــا طـــــن دواړه درنـــــه غـــــرق پـــــه توطيـــــو کــــــي
امـــــانزی بـــــه دي شـــــاهد وي چـــــي و مـــــخ تـــــه دي بيـــــان ســــته

ناروي ۲۴فبروري ۲۰۱۱

څلوريزي

★★★

د اور په تناره کې پښتني هیلې سوځېږي
سر تر پایه لولپه سوم لا مې لوړي کړېږي خېژي
زه افغان یم خړ پښتون یم تل مین پر ازادي یم
یو ارمان لرم په ژوند کې چې وطن به ابادېږي

★★★

ټول پنځه کسه خوشحال دي بنګلو ته
خپل د ورور وینې زبېښي خوښ دي پیسو ته
کړی شپه ډېر سرګردان وي په چرتو کې
چې د غلا پلان ترې پردي توښو ته

★★★

درته ګورم چې ورانېږي زما وطنه
هره ورځ به زخمي کېږي زما وطنه
د نفاق میوې چې کور په کور خره وي
خدای خبر چې به رغېږي زما وطنه

★★★

څوک چې پوه نشي په زیان د خپل ټولي
یا اګاه نشي په توان د خپل ټولني
دروازې به ټکوي تل د پردیو
نه به ویني ټول نقصان د خپل ټولني

★★★

پسرلی سو هري خوا ته د بید مشک سایې جوړېږي
باغ ارم شا پېری نا سته د پلنګه لیري کېږي
تور کاکل پر سر ګو څوړند د ښکلا نظیر یې نسته
افغاني کالي په تن کي متیکې باندي ځړېږي

★★★

اور بل سوی پر سرونو سوځوي کور د پښتون
هر پردی چي کور ته راسي سي دښمن نور د پښتون
سد دي خلاص کړه فکر وکړه چي اصلي خبره څه ده
زما په اند چي تربګني ده ختموي زور د پښتون

★★★

د رحمان بابا دېوان به سي په کار خپل
څه ښه وایي چي درې اصله دي کړه یار خپل

چي پرې غم غلطوم درې مي محرم دي
یو قلم دوهم کتاب دریم اشعار خپل

★★★

اې انسانه پر خپل سر مه کړه ظلمونه
ګوته ایسته د ماشې پرېږده مرګونه
ملامت خو توپک نه دئ خپله ته یې
د ظالم عمر دي لنډ سته متلونه

★★★

توان په توان

د پرديو ډېر ګومان پر يوه ټکي
توان په توان باندي ماتېږي په هر څه کي
د دښمن په ژبه ځان که ښه سمبال کړي
نور شکست به يې حتمي سي په ورشه کي

✶✶✶

نن خپل ورور راته اغيار سو زه يې وينم
د پردو نه زهردار سو زه يې وينم
د وروري لباس په تن خوږې خبري
خو تر شا خنجر په وار سو زه يې وينم

✶✶✶

د ساحل په جنګ ځپې د اوبو راغلې
د پتنګ کور ته لمبې د اورو راغلې
يو د تيږو بل د اور سره په جنګ دئ
د افغان پر سر حملې د پردو راغلې

✶✶✶

قافلې د ازادۍ رانه ستنې سوې
د اولس پر زړونو بيا د غمګي شپې سوې

د خلاصون شمعه خاموشه تاريکه سوه
خوار پښتونه يو ځل بيا جوړي دربې سوې

✶✶✶

ورور هم ورور ته بلا کېږي کله کله
هيڅ د ځان نه شرمېږي کله کله
د بابا پر ميراث سترګي پټي نيسي
خپل ګرېوان ته نه ځير کېږي کله کله

✶✶✶

د خبرو لوړ ناصحه د کتاب خبري پرېږده
په عمل کي ځان ښکاره کړه د غياب خبري پرېږده
انسانان څومره ظالم دي رحم نسته يو تر بله
ويني زبېښي بې توکله د عذا ب خبري پرېږده

✶✶✶

هم نشين د بدو خلکو تاوان ويني
ابرو توی په سپېرو خاورو نقصان ويني
مشرانو موږ ته کړی هدايت دئ
څوک چي مل وي د بد کارو زيان ويني

✶✶✶

که مي غوټه د زړګي خلاصه کړم چا ته
معنی دا چي ځان په کسته ورم بلا ته
که ښه نيت يا بد کردار وي پکښې نغښتی
دواړه يو دي فکر او خيال ترم سبا ته

✶✶✶

د کور چاري چي تنظيم وي نظافت دي د مېرمني
که سمبال وي ټولي چاري شجاعت دئ د مېرمني
چي مېرمن په منځ کښي نه وي ټولي لاري دي ويجاړي
ژوند چي ځومره ځي پر لوړه صداقت دي د مېرمني

***

بې نشې خمار سم چي را ياد د ګلو باغ کړم
ترانې د خوشبختۍ وې چي راجع ورته دماغ کړم
خوندوري شپې او ورځې په تلوار سوې لا درکي
اوس ارمان پسې کومه بې فايدې زړه ته سماغ کړم

***

افغانان چي ټول کړېږي خپې ګناه ده
ظالمان چي پر غوربږي خپې ګناه ده
چي حمله د چپاو راسي تاريکو کي
بې له جرمه طالب کېږي خپې ګناه ده

***

نن که ځوان نسل تنوير د خپل ولس په ارمانو سي
د تعليم لاره دي خپل کړي چي اذهان په وينښېدو سي
په روښانه مفکوره به خدمتګار سي د ټولني
وينښ زلميان دي هڅي کاندي چي تياري په ورکېدو سي

فکرونه

زموږ د خوب او خيال فکرونه ولاړه څه سول
څه چي زړه مو نه غوښتله زموږ مله سول
خپل د تور پېکي همزولي سره ورک سوو
پرېشان فکرونه ټوله د وطن په اندېښنه سول

***

که ښکاره سي ټول مرموز افکار د فکر
که د عقل او منطق سي لار د فکر
پروانه چي وزر سوځي په وهېږي
ځکه وي پر دغه کار اختيار د فکر

***

نن د عقل مرور پر اس سپاره سول
په پردۍ هيله وطن ته په کاته سول

خپلي ګټي معتبري بهانه کړي تړونونه
خبره مخامخ چي د وطن په معامله سول

***

ستا پر زړه چاره تېرېږي زما وطنه
د سپين ګل پاڼي رژېږي زما وطنه

بیا به چیري ماتوم د هوس تنده
پر وقار دي تېری کېږي زما وطنه

***

د هلمند ثپي مو ورځ په ورځ بیدېږي
د ترنک شوندي سپېري را معلومېږي
ارغسانه غېږ دي تشه د زمریانو
ارغنداب د شملي غمی دي لوېږي

***

د خوښی کاسه نسکوره سوه په زړه کي
د رڼا ډېوه تاریکه په هر ثه کي
اخترونه او جشنونه دي نور نسته
ثه چي کېږي تول د بل په اجازه کي

***

خپل د ځانه بې خبر په نام پښتون دئ
د پردو په جال کي پروت هر ګام زبون دئ
درا نه خوب کښي غلبه ده پر راغلي
لاره ورکه هر سهار ماښام مجنون دئ

***

ښکلي پېغلي سترګي سري په ژړېدو سوي
افغاني شملي پر سر په ځړېدو سوي
هر ثه ګورم چي د خپله لاسه کېږي
پښتني هیلي مو بیا په کړېدو سوي

***

لوی خاوند ه ته د ټول جهان واکداري
اختيار ستا دئ چي مالک د لالهزاري
خير او شر د هر بشر ستا په اختيار کي
غليم مات کړې ته ښتن پروردګاري

***

شتمني د کور تالا زړه مې پرې پرې سو
دارالامان قصر ويجاړ يرې ا يرې سو

خدايه ته پر دې ورانکارو غضب وکړې
ښکلی قصر کنډواله خرې سو

***

پرها رونه د هيواد که مکروبي سول
خپل د لاسه بې له شکه بې غوري سول
د وطن بچيان مزدور سول په ډالرو
په پيسو باندي خرڅ سوي نور پردي سول

***

که د زړه پيغام زمان عکاسي سي
د قلم په ژبه ليکم چي عيني سي
لوړ پيام د آزادۍ دئ نوي ځوان ته
امانزی به يې ليکي که يې روزي سي

ناروي ۰۲ د سمبر۲۰۱۱

چاربيتي

په خيالو کي د ځوانۍ زه ډوبېدلم
د زړګي پر هوسو به ته لېدلم
خپل د ژوند ښو ښو خاطرو ته ځير کېدلم
ګاهي زړه به وو غمجن په ژړېدلم

په خزان کي مرور د زړه هوس سي
مرام ټوله ربړد بدلی خپل په وس سي
چيغي پورته تر اسمانه په جرس سي
زما په اند چي بې له اوره سوځېدلم

چي مسکا په خوله کي وينم د جانان زه
په خوښيو کي ټالېږم د جهان زه
هلته ځان احسان مند بولم د سبحان زه
فکر کړمه په دې حال به نه ارزېدلم

د اسمان ستوري ځلېږي ورته ځير يم
د سپوږمۍ مخته نڅېږي ورته ځير يم
يو په بل باندي نازېږي ورته ځير يم
ډېر رمزونه چي هيڅ نه پوهېدلم

که مي ژبه په بيان سي د غمونو

که د زړه قفس خالي سي د ګرومونو

هغه ټول راته بلا سي په خرمنو

هره ورځ په خپل عمل پښېمانېدلم

LARAWBAR

کورني شعرونه

نور صباح جاني

هره ورځ چې تا ته ګورم تر حد تېر پر ما ګرانېږې
ډېر زيرک او هوښياره تر هر چا ته راتېرېږې
عمر ډېر دي ستا تحفه وي د څښتن تعالى له لوري
ټوله ژوند دې سه خوشحاله نېکمرغي له هره سيوري
حوادث د ژوند انه کله خواږه وي تر شکرو
يا هم د اسې پېښې کېږې ډېر ترخه وي تر مزرو
دغه ټوله چې پېښېږي د انسان په توان کې نه ده
خپل قسمت به در رسېږي که دي خوښه که دي نه ده
ډېر خوشحاله په ژوندون کې د روښان ټوله حالات وه
هره ورځ وې نوي هيلې ډېر نېکمرغه جذبات وه
يوه توره يښمه راغله نابېره په ژوندون کې
خوښۍ ټول په کوچېدو سوې د غمو په پيوستون کې
دا منم چې تقدير هر څه رسموي په خپله خوښه
ټول خارج د چا د وسه نه دي توان وي نه دي هڅه
دغه يو مطلب قبول کړه پېښې ټوله تقديري وي
ګناهګار پکښې کې نسته د ازله تحريري وي
که درون د باروي د غمونو هسې ځان ځني سيوا کړه
زړه دي تش د غم د بار کړه خپله لاره دي په خوا کړه
دا وصيت د ډېر پخوا نه مور ته کړي مشرانو
پرېږده پرېږده تېر غمونه داسې کړي عالمانو

حقیقت خدای ته معلوم ملامت پکښې کي نسته
څه چي پېښ سوه هغه تېر سوه عدالت پکښې کي ښه سته
عمر ډېر دي په نصیب سه د تعلیم لاره کړه خپله
ځان او چت کړه تر همزولو مرسته وکړی یو تر بله
د ښه علم سې خاونده ښه ادب دي په نصیب سه
امانزی درته دعا کړي مرستندویه دي حبیب سه

نا روي ۰۳ اپریل ۲۰۱۰

مراکو

وړاندي دوه کاله زه تللی په سفروم
سیاحت و مراکو کي په چکروم
ښایسته کلي ښارونه په ساحل کي
ښه مي زړه ته نه لوېدله په خبروم
ټول ښارونه حصار سوي په قلعه کي
شاوخوا جګ دېوالونه په نظروم
دښمنانو تل حملې پر دوی کولې
زه د دې خاوري تاریخ نه ثه خبروم
په ساتنه کي د خپل اولس یو لاس وه
هر سړي ویل چي زه د وطن سپروم
د وطن دفاع ضرور ده هر اولس ته
اما نزی چي په ټول ژوند ارمان په سروم

ناروي ۳۰ اکتوبر ۲۰۱۱

ښه نيت

هغه څوک چې دعوه ګير د صدا قت وي
يا په ژوند کې طرفدار د وضاحت وي
زاهدان که په تقوی باندې مصروف دي
يا سمبال په لوړ شعار د عدالت وي
که څوک شيخ وي لاس يې پورته تل دعا ته
په مسجد کې دی خادم د تلاوت وي
د چا هيله خرابات او مناجات ده
يا يې لاره انتخاب د شرافت وي
د چا پاک زړګی د صبر وي الله ته

يا يې ښه نيت پر اولس د حمايت وي
څوک ظالم سې غوښې خوري د خپل ملګري
ور نه تللی خپل ضمير د کفايت وي
چا چې وينې تل زبېښلې د اولس خپل
ټوټه کړې يې وجدان د قضاوت وي
خپل عمل د لاري مل مخ ته هينداره
په بد نيت کې ټول الزام د خباثت وي
څوک چې خوښ کړي سرخروېي په خپل ولس کې
ښه عمل کړي مخالف د حماقت وي

مســـــــتقبل تـــــه څـــــه پـــــه کـــــار دي امانزيـــــه
پـــــه پـــــاک زړه چـــــې څـــــه کـــــول د عبـــــادت وي

ناروې ۲۵ دسمبر ۲۰۱۰

سرباز

ډېر اوچت خیال مې په زړه کي چي سرباز سم
په چوپړ د خپلي خاوري کي ممتاز سم
ورلاهو سوم سمندر ته پټي سترګي
هڅي ډېري مي کولې چي اوباز سم
لالهاند او سرګردان په لوی ځپو کي
وهل سولم د هر پانه چي ناراض سم
بېغوري ترحد وتلې وه نجات کي
بې خبر چي پروت په جال کي يې همراز سم
نا امیده هلي ځلي د خلاصون سوې
په يو چانس کي د وتلو تري جواز سم
چي خبر نه يې د لاري مه پر ځغله
خطرونه پکښي ډېر سته چي کمراز سم
دوست دښمن د واړه په نوي بڼه ګوري
عقل وینښ سي ډېر ناوخته سترګي واز سم
اما نزی شکرګزار د خپل قسمت يم
د خلاصون په هیله ناست چي پکښي باز سم

ناروي ۱۹ دسمبر ۲۰۱۰

ولیجان

د ځوانۍ یوانډیوال مي ولیجان وو
خدای شاهد دئ چي بیخي را باندي ګران وو

ښه صفات یي درلودل په یاري کي
ښه غښتلی په غیرت کي نامي ځوان وو

په قصاب باندي مشهور وو کندهار کي
هم د برو دروازه کښي یي دکان وو

پرهېزګار خلک یي ډېر ښه خوښېدله
مرچ اغا ته به ورتلی څومره یي توان وو

لږ خندا او مسخري به یي کولي
ښه یي نیت بېخي په زړه کي مهربان وو

ډېر غښتلی دلاوره په خپل وخت کي
خرابات یي خوښېدی ښه یي ګومان وو

د مارانو په نیولو به خوشحال سو
هره ورځ به په لنډۍ پسي روان وو

یوه ورځ یوي ظالمي لنډۍ وخوړ
خپل تر کوره چي راتلی حال یي پرېشان وو

ډېر ناځوان مرګی بي وخته پر مېلمه سو
روح دي ښاد وي امانزیه ښه انسان وو

ناروي۲۱ جنوري ۲۰۱۰

غمیزه

غمجن زړه مې پرېشان سو پښتون تاج راڅخه ولاړی
ډېر افسوس راته ولاړ سو ځوان سراج راڅخه ولاړی

باتوران پر کمېدو دي خدایه ته مو مددګار سې
لوی ناورین پر مونږ راغلی ربه ته زمونږ سازګار سې

طاقت ستا په شان کي ډېر دئ مونږ بېوزلي بندګان یو
تور ماتم پر مونږ راغلی ستا د رحم محتاجان یو

ستر پښتون وو په غیرت کي د فامیل جګه شمله وه
د همت نظیر یې نه وو سراج هر چا ته اوږه وه

دا مرګی څومره ظالم دئ چي تازه ګل یې خزان کړ
امیدونه ټول په زړه کي ډېر بې وخته یې توپان کړ

رحم وکړې پاکه ربه ستا فرمان قبول پر سترګو
په دعا درته زاري کړو روح یې ښاد کړې د دوی ګردو

د زړه صـــــبر دي خـــــدای درکـــــړي زمـــــا ګـــران حمـــــد الله خانـــــه
امـــانزی دي غـــم شـــریک یـــم د نـــور غـــم ســـې پـــه امانـــه

۱۲ اګست ۲۰۱۱

رنګارنګ شعرونه

ویر

افغانان ټول ویر کي ډوبېږي
پر خپل ولس مي زړه رپېږي
ټول زنګاوات غم کي غمېږي
افغان ولس اور کي کړېږي
خالقه ته فضل پر وکړې څه پېښېږي

د یکشنبې ورځي سهار وو
د حوت د میاشتي نوبهار وو
په کلي کور کي پسهار وو
تود په مرګونو کي بازار وو
شپاړس نفره د شهید کور ته ستنېږي

په خبر ټوله کندهار سو
د هر افغان پر زړه پرهار سو
د شهیدانو جوړ ناتار سو
ارمان ارمان راته تیار سو
د مؤمنانو شهادت مي نه هېرېږي

امریکایان ورځي هر کور ته
په نیمه شپه کي د دوی لور ته
د سرو مرمیو شور ماشور ته

د خپل بادار پخواني پورته
د شرموښانو دي بلا ته ودرېږي

لا به تر څو داسي وحشت وي
یا د پردو منافقت وي
د ښو ځوانانو به رحلت وي
د ماشومانو شهادت وي
که دا نفاق وي نور سرونه به ښخېږي

فکر کوئ پر ظالمانو
سوه زهرجنه تر مارانو
بې عقل دي تر لېونیانو
په مرګ نشه تر شرابیانو
زه امانزی فکر کوم دوی به ستنېږي

ناروي ۱۱ فبروري ۱۲

ګونګې ژبه

په ګونګې ژبه مي هر چا ته ګويا يم
د ولس په درد اخته زه شپه بيګاه يم
د بابا توره زړه سوه نه ځلېږي
د شملې غمی لوېدلی که به لوېږي
د نيکونو نام نښان سپېره په دوړو
بېچاره ولس وزګار نه سو له شخړو
ته د فيل په غوږ بيده يې د زړه سره
سې په غبرګو سترګو روند ماته ککره
د وطن هيلې نامرادي ورته ګوره
امانزيه خلاص به نه سو له پېغوره

ناروي ۲۹مارچ۲۰۱۲

سیلابونه

اوښکي به قطري جوړ سیلابونه سي
زموږ به نیمه خوا ټول ارمانونه سي

غواړي دښمنان منګولي ښخي کړي
چور به ذخیري ټولي کانونه سي

کور په کور به شین وي د نفاق مرض
زړو کي به زخمونه پرهارونه سي

بیا به پسرلي کي ګلان مړاوي وي
هر ځای به ترینګلي اوازونه سي

نه به وي راستي او صداقت منځ کي
ورک به وطنپال سم تاریخونه سي

د افغان با توره خاوره که ستم کي سوه
لوټ به دي جګ غرونه او باغونه سي

شپي به تر سهاره ماتمونه وي
جوړ به امانزي ته زندانونه سي

دهلي ۲۲ فبروري ۲۰۱۲

سپوږمۍ

د سپوږمۍ لنګر لوېدلی سمندر کي
داسي برېښي اور بل سوی په چمبر کي
د شغلو څلا له ورایه معلومېږي
سرې لمبې چار پیره سوي په اختر کي
سحرګاه سوه سپېدې لر پر چاو دېدو وه
پورته کېږي اذانونه په ممبر کي
تماشا وه د ښایست ډېر بې نظیره
شاوخوا سولې کوتري په غمبر کي
بلبلان چي ریز شروع کړي امانزیه
شپې سهار ته رونوي خوند په سحر کي

ناروي ۲۰ مارچ ۲۰۱۲

زنګاوات

دغه څه رنګه انصاف که مساوات دئ
سور په وینو غم لړلی زنګاوات دئ

موراو پلار د خپل بچو سره بیده وه
پټ یرغل د نیمي شپي کوم مجازات دئ

نر او ښځي ماشومان لژند په وینو
خوار ولس ته د مرمیو مکافات دئ

بېرحمان د عدالت کوي خبري
خو عمل ئې د خونخوارو روایات دئ

نه بچیان ئې بې ګناه ټول شهیدان سول
تاسي خدای دغه وحشت که کرامات دئ

شپاړس تنه شهیدان شپږ نور زخمي وه
د وحشي امریکایي اردو عادات دئ

تیل پاشلي اور بل سوی وو پر مړو
امانزیه دغه بل رنګ د تاریخ یو جنایات دئ

ناروي ۱۱ مارچ ۲۰۱۲

ژوندون

تازه پاني د ژوندون مې مړاوي کېږي
ښه پوهېږم چي کرار کرار رژېږي
ژوند چینه کي مي رڼې شغلې لیدلې
هغه تولي ورځ په ورځ رانه ورکېږي
د ښایست ګلان خزان ته منتظر دي
د نصیب سره یو ځای به روانېږي
که د تبي غاړکۍ سوه در په غاړه
خدای خبر چي هلته څه به راپېښېږي
څو چي عقل دي رسېږي کار تري اخله
امانزیه پر دې لار ټوله ستنېږي

ناروي ۱۴ اګست ۲۰۱۱

د ژوند ثمره

ثمره د ژوند دي ولاړه له اختیاره
ستا نه ورکه خپله لاره له تلواره
سرګردا نه د پردیو په چوپړ کي
وخت عبث درنه تېر سوی په روغبړ کي
دروازې چي تکوې د نورو خلګو
خورې به ته وارې پر سر د غټو ګرګو
شاوخوا مي اورېدل چي ته رهبر یې
اوس څرګنده سوه چي ته چېرته نوکر یې
چي په لومه د پردیو کي اسیر سوې
ځان دي بایله په ټولنه کي فقیر سوې
سر دي کښته کړه ګرېوان کي څه دي کړي
عام وژنه کي دي خویندي کونډې کړي
چي خوشحال یې په عمل د مغرضینو
په ازار به سي ککړ د معیوبینو
نه دي دین نه دي دنیا سوه خوارکیه
ستا نه هر څه ټول خطا سوه لېونیه
یوه ورځ به په غضب د خدای اخته سې
درنه ورک به نوم نښان او بې پرده سې
امانزیه داسي خلک د زړه سوي دي
څو ژوندي دي په چوپړ کي د پردي دي

ناروي ۲۷ مارچ ۲۰۱۲

د ليلې دښت

په سره ژمي نوی غم زما په خوا سو
د نړۍ وحشي ظالم چي په فتوا سو
لو غميزه به راځي پر ښو ځوانانو
ټول جهان حساب کوي پر بګېلانو
کال و دوه زره او يو په دسمبر کي
سوم اسير د دوستميانو په چمبر کي
غره سوي ول په زور د خارجيانو
خوشحالي جيبونه ډک په ډالرانو
هر سړي چي به کتل زمونږ و شان ته
داسي فکر ئې کاوه ګوري حيوان ته
هر ګړۍ به نوي نوي تبصرې وي
د هر چا به زوروري قومانډې وې
ليري ليري د عقلو بشر دوستي وه
فيصلې به د دوستم يا د پردي وه
وساطت د سره صليب چي راپيدا سو
لږ اميد د نوي ژوند فکر کي بيا سو
فرمانده اداره امريکا او دوستم دواړه
موافق سوه فيصله د غم تياره
افغاني طالبان ټول به عفوه کېږي
طالبان پاکستاني به رخصتېږي
نور پردي خلک په رنګارنګ ګروپو کي

ملل متحد ته تسليمېږي په جوپو کي
د دوستم يو فيصله سوله عيانه
ټول به ځو تر لوی محبسه شبرغانه
څو ګړيه وږي تېږي انتظار سوو
نابېره د موټرو غرهار سو
په لس هاوو موټران پرله پسې وه
پکښې بار کانتينران او که ډبې وه
موږ په ډله ورولو بېدلو کانتينر ته
د پسو په شان ټيله سولو مقر ته
ځای د پښو د درېدو نه وو دننه
پاته نه وه د ژوندون هيڅ نوره تمه
دروازې تړل کېدلې په زورو کي
هم وهل هم ټکول وه په ټمبو کي
څوک لنګۍ او څوک سدرۍ اخلي بې شانه
ساعتونه او کالي اخلي بې توانه
له قندوزه حرکت سو شبرغان ته
مسلمانه غوږ پر نيسه دې بيان ته
چي پر لاري ګولاياني وې مارپېچه
طالبان ټول کانتينر کي سوه سرګيچه
په يخني کي د خولو را باندي چور سو
هر سړی او بو چښلو ته مجبور سو
کړېږي پورته د ګرمۍ او هم له تندي
که هر څه نارې وهو اورو ملنډي
جاره ورکه خولې په يو بل لګيدلې
خپلې خولې به مو په وينو لندولې

یو د بل به مو خولې سره ښتلې
بیا هم ډېرو د مرګي سلګۍ وهلې
نیمه لار لا د سفر نه وه تکمیله
ښو ځوانانو بیا د مرګ پوله لیدله
په زرو ځوانان شهید سول کانتینر کي
صرف شل تنه ژوندي پاته وه محشر کي
تاریکه وه چي مو ږ راغلو شبرغان ته
کندي وختـه ایستل سوي ګورستان ته
په نوبت هر کانتینر تخلیه کېږي
بلډوزر باندي تر خاورو لاندي کېږي
په یو چا کي چي نفس لا هم ژوندی وي
بې دریغه د ګولۍ باندي شړپی وي
یوه کنده چي شپږ زره متره کېږي
د لیلي دښت کي ځوانان هلته ښخېږي
عجايبه قتلګاه سوه په نړۍ کي
دغه کارو سو کاملاً بې غوري کي
کله ټول طالب د جنګ محاصره سوه
هلته شپږ سوه روان بیا مخ پرغره سوه
یو څو ورځي چي په غره کي پر تېرېږي
وږي تږي مجبور کښته راستنېږي
د د دوستم قواوو دوی محاصره کړه
په پلمه ئي یو قلا ته ور ایله کړه
دوی چي ډېر ستړي ستومانه وه بیدېږي
خو یو یو یې د مرګ و خوا ته بیول کېږي
پوه سول ټول چي وژل کېږي بې پرسانه

ځکه ږغ د بغاوت پورته به بې توانه
دوی په ډله حمله وکړه پر عسکرو
په لاس ورغله وسله د څو نفرو
پوره دوه شبانه روزه جنګېدله
څو يو يو به په نوبت کي مړه کېدله
شهيدان سوه تر څو پاته يو بشروو
قيام خلاص سو جوړ د وينو يو محشروو
امريکا باعث د ټول وحشي مرګو وه
ډېر فلمونه ډک د وينو په رنګو وه
اوس چپ سوي هيڅ بيان نه کوي چا ته
په پوهېږي امانزی ګوري سبا ته

ناروي۰۲ جنوري۲۰۱۲

عالمان

په نړۍ کي ډېر پوهان که عالمان دي
پر ولس ئې ډېر بې حده مهربان دي
خان غريب ته د نېکۍ په سترګه ګوري
مرستندوی وي د هر چا څه ئې په توان دي
نه غرور سته نه ئې پزه په هوا وي
نه خرڅېږي ډېر صادق غره په ځان دي
په رښتيني عمل ځای نيسي په زړو کي
په ټولنه کي سرخ رويه خپل په شان دي
کبرجن نه دي قانع پر خپل حالت وي
دروغ نه وايي صادق ئې په بيان دي
نه تحقير نه بخيلي کړي پر وګړو
په ښه خوی کي هر محتاج لره درمان دي
تر شا نه کوي په چا پسي خبري
ټول خواص ئې بې مطلبه ښه روښان دي
داسي خلک افتخار وي د ټولني
امانزيه په رشتيا هر چا ته ګران دي

ناروي ۱۲مارچ ۲۰۱۲

خپل جهان

کـه دي ځـان پـه خپـل جهـان کـي مسـتغرق کـړې
جـوړي لـوی کنـډي کپـري ژونـدون ګـران دئ
نـه پـوهېږم چـي پـر ځـه راتـه اختـه سـوې
داسـي وايـې دې سـفر کـي ازمـون ګـران دئ
کـه يـو شـمع لګېـدلې سـتا و مـخ تـه
پـام کـوه چـي د وطنـه بېلتـون ګـران دئ
کـه اغـزي پلنـډه پـه شـا ولـس تـه ورسـي
د جفـا پـه غـم ککـړ پيوسـتون ګـران دئ
د پـردې تـر شـا چـي جـوړي معـاملې سـي
امانزيـه پـه سياسـت کـي پـټ شـون ګـران دئ

ناروې ۰۱ جنوري ۲۰۱۲

د چوپان رېغ

زړه شپېلۍ مي راپیدا کړه چي د ښتو ته ځمه
د پسرلي نسیم چلېږي خپل رمو ته ځمه

زړګی مي ډېر پرېشانه سوی د خزان له جوره
ښکلې هوا ښکلی نسیم د زړه مېلو ته ځمه

د ساړه ژمي په منګلو کي بندي وم کور کي
اوس د بهار په هنګامو کي زمزمو ته ځمه

نوی موسم د شګوفو نفس به لږ تازه کړم
خمار خمار د بېلتا نه ښایسته غنچو ته ځمه

که په شپېلکي زما د شونډو بلبلان راوینښ سي
زه د هغوی د مینې ډکو ترانو ته ځمه

پرېږده چي زه هم ترنم د دوی په ژبه وکړم
د سرو ګلونو د غوټیو تماشو ته ځمه

د دوی په شان به سوی غم له فکره لري کړمه
خپل د شپېلۍ اواز او چت سترو شغلو ته ځمه

اوس لا موســـــــــم دئ خونـــــــــد تـــــــــرې اخلـــــــه امانزیـــــــــه یـــــــاره

اعتبـــــــار نســـــــته پـــــه ژونـــــــدون نـــــــور انـــــــد ېښـــــــنو تـــــه ځمـــــه

ډهلي ۱۲ فبروري ۲۰۱۲

بوډا

یو بوډا ناست وو پرېشانه معلومېږي
سترګي سرې غم ئې له ورايه څرګندېږي
تور چشمان ئې د کولکو راوتلي
ترغي پرغي وچ شونډان وينه بهېږي
وږى تږى څنګ وهلى يو پسخې ته
د بڼې رنګ ئې الوتى پيکه کېږي
نفس کاږي ساه شړي بې له وقفې نه
سر ئې ږېږدي پر لکړه تکيه کېږي
ورنږدې سوم چې پوښتنه ورنه وکړم
بې اختياره ئې سلګۍ په زوره کېږي

بيګاه تللى وم ميلمه د اشنا کور ته
اوس مې خپل کلى کوڅه نه څرګندېږي
داسې وايي بمباري وه د چورلکو
زلزله جوړه هر څه پکښې ورانېږي
نر او ښځې ماشومان تر خاورو لاندې
لار مې ورکه په چاره څوک نه پوهېږي
امانزى هک پک حيران وم ورته تللى
خدايه ته رحم کوې نور څه پېښېږي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۲

خوب

خوب ته مي چيري بيا يې نندارو ته
د هلمند پر غاړه ناست يم منظرو ته
رودخانه کي غرغري نور خاموشي وه
څوارلسم سپوږمۍ ولاړه ځلېدو ته
سپين لنګر ئې اچولی او بو منځ کي
د کبا نو ډلي راغلي ګرځېدو ته
شني او به بيخي شفافي او روڼي وې
معلومېږي کاڼي شګي اخيستو ته
نابيره د نهنګ حملي پر راغلې
تاش په تاش هر څه ويجاړ زما چشمو ته

ای خالقه زوروا کان څومره ظالم دي
رڼا ولاړه توري لوشي ښوربدو ته
د جابر ناورين همداسي زموږ پر خلکو
اميدونه مخ په وړاندي ماتېدو ته
د صياد غشی به کله را پيدا سي
چي نهنګ را برابر کړي رنډېدو ته
امانزيه د مظلوم چيغي دي پورته
اسمانو ته به رسېږي اورېدو ته

ډهلي ۰۹ فبروري ۲۰۱۲

جنګسالار

جنګسالار فکر کوي چې معتبر دئ
د افغان ولس له قهره ناخبر دئ

پټه پټه غمازي او جاسوسي کړي
خيال کوي چې پټ د ده دغه هنر دئ

څو لغړه بې سواده پر راټول دي
د هغو مخ ته ئې بل نقاب پر سر دئ

ميدان ګرم لوټمار هم رهبري غواړي
دا سي خلک خپل ولس له خنجر دئ

په سل کاله ئې قبوله غلامي ده
امانزيه د غلو خپل ځانته دفتر دئ

ناروې ۱۴جنوري ۲۰۱۲

دانا

که پوهان د فساد ګروسرلښکر سي
عام وګړي به تر نورو لا بد تر سي
مکتبیان چي غلا کوي په سپینو سترګو
قانوني به ګناه ګاره یو په زر سي
چي په زړه کي منافق وي خپل ملت ته
سل په سل کي شرمنده مات ئې وزر سي
که پرهېز سي بې عمله په تقوا کي
خدای وهلي به رسوا مات پر کمر سي
څوک چي پوهه د خپلو ګټو وسیله کړي
امانزیه مخ ئې تور ورک ئې ثمر سي

ډهلي ۱۵ فبروري ۲۰۱۲

پیمان

زما د رمز او نیاز ملګری چي پیمان سو
د سیاست ناولی مخ کي راعیان سو
ډېر رصاد قه به ي مطلبه انډیوال وو
د غیرته و پوره پر زړه مي ګران سو
زلزلې د صدا قت لمن کړه څیري
د سید میر سره هر لوري بد ګمان سو
د نامرده اشنایانو یاري مکړه
موږ ویله په ماحول کي زیان سو
څوک چي نه لري پښتو او پښتو ژبه
پله بېین غوندي دورنګه ئې بیان سو
موږ چي دواړه سر په لاس به ګرځېدلو
نابلده اشنایي ته زړه پرېشان سو
په خبرو نه شل کېږي امانزیه
دغه کار په څو څو ځله امتحان سو

ناروي ۲۱ مارچ ۲۰۱۱

خوشبخت

شکر خدایه ممنون ستا په مرحمت یم
په نعمت د اولادونو زه خوشبخت یم
د ژوندون همتا مي ډېره ملیکه ده
رب دي ورکړي ښه صحت په دغه نیت یم
فرید جان مي مشر زوی د لاس لکړه
د روښان څخه خوشحاله په وضعیت یم
ننګیالی بېخي ارام په خوی خواص دئ
زه ئي خوښ په پټه خوله او په عادت یم
ناصرجان د زړه له بېخه مهربان دئ
مفتخر ئي په عمل او ښه خصلت یم

د زړه سر مي ټوله ژوند لور زرغونه ده
فکر کړمه په هغې څه ملامت یم
هما جانه نازولې ده په ژوند کي
له هغې څخه راضي په حقیقت یم
هره مېور مي تر اولاد په کمه نه ده
مننډوی د شګوفې په ښه رغبت یم
د زهرا په ښه ژوندون کي هر څه وینم
لوړ حساب هم زه د میني په همت یم
د لېمي برکت ډېر دئ زموږ په کور کي
خو پرېشانه ورته ډېر په واقعیت یم

د پنځو وارو لمسیا نو اوږد ژوند غوارم
نور صباح ته د زړګي په محبت یم
سهارو په خوږه ژبه راته ګرانه
امیدواره د میوند په شفقت یم
مینه ناکه مروا جا نه ده تر ټولو
مطمئن د عایشي په ذکاوت یم
پاکه ربه ته یي هر ځای ساتندوی سي
امانزی ئي خوښ په ډېر ښه تربیت یم

ناروي ۱۵ اپرېل ۲۰۱۲

کاروان

زما د اوښکو ملغلري به کاروان سي
لا به څاځي څو ازاد افغانستان سي
په ناچله ترونو نه خطا کېږم
تر څو نيت دي بشري کار د انسان سي
ستا چي ذهن جوړوي شالمارونه
په کړو هيلو کاږه به دي ارمان سي
که غبي يا سترنګ موورک کړئ ستمګرو
پرېږده خپله افغانان ځان ته درمان سي
که ته ړوند يي په مغزو د بوش بچيه
د غيرت چيغي به ستا مخ ته توپان سي
څوک چي غواړي مېلمستيا بې له پوښتني
پښېماني کي پورته ژر به يي فغان سي
ستا چي طمع د شغلو په ځلېدو وي
ګوره پام کوه چي جوړ به ګورستان سي
قهرجني سرې مرمۍ چي په شا ګرځي
امانزي ته هيله سته خپله به وران سي

ناروي ۰۱ سپتمبر ۲۰۱۱

سوز

د زړه سوز مې را برسېره کړه قلمه
چې خالي سي صندوقچه لږ څه له غمه
پلندې ډېري کوټه سوي په کوګل کې
رانه وایې خله چې زما ده ډېره تمه
د رنځور وطن پیغام پر نوشته کړه
چې افغان ولس بیمار دئ له ستمه
که پردې د نفاق ځوړند وي پر سترګو
داسي ډلي خاماخا زه شرمومه
د ستړیا احساس دي لیري کړه له فکره
امانزی چې څه کوم هغه لیکمه

ناروي ۲۳جنوري ۲۰۱۲

ډېوه

په هر کور کي چي ځلېږي ډېوه چا ته
تل دي وي شکرګزار له پاکه ذاته
خوشبختي ئې په لمن کي غورېدلې
بختور به ځان سمبال کړي دغه خوا ته
چي په قدر نه پوهېږي د مېرمنو
خامخا ئې پښه ښوئيږي خپله ثاه ته
بې ملګري ژوند عبث بې ځايه بوله
فکر وکړه چي خوښې نسته سبا ته
که نصيب دي تاريک ژوند سو خوارکيه
کور خراب قلم ملا دي سوه ماته
له پېړيو تجربه سوه امانزي ته
د ژوندون ثمرې ډيري سته رڼا ته

ناروی ۰۸ مارچ ۲۰۱۲

فلوم

له فیضي سره د فلوم په شنې دره کې په صحبت وم
ناست پر جګې غونډۍ باندې منظرې ته په دقت وم
د اسمان پر مخ سور ژړ رنګ مخلوط ښکاري
ښایست لوړ د تصوره تعجب په واقعیت وم
سلسلې د جګو غرونو د اوبو کاسه په منځ کې
سرې لمبې د اوبو زړه کې خیال زما په حقیقت وم
داسې برېښېدله سور توپان راغلی بحر منځ کې
ډېره ښکلې ننداره وه زه ځیر سوی په هیبت وم
مور منله رښتینې ښکلا په توان د لوی خاوند وي
د بشر تر وس وي تېره امانزي ډېر په حیرت وم

ناروي - ۲۵جولای ۲۰۱۰

فشار

ستمګره ستم پربېږده تمدن تر فشار لاندي
لر په فکر د سبا سه پیوستون تر فشار لاندي
ماغزه ولي بې اختیاره پروازونه کړي اسمان ته
څه انصاف هم ضروري دئ سم بدلون تر فشار لاندي
زوروره زور دي پرېږده څه تو ښه به ستا نصیب سي
په انجام کي زورماتېږي تول سمون تر فشار لاندي
بېغوري د خپله لاسه چوپړ د بر دئ د پردیو
تاوان رسي خپل وطن ته او ښتون تر فشار لاندي
خدای شاهد دئ امانزیه پښېماني به ورسره وي
سرخوړل به ئې حتمي وي چي پښتون تر فشار لاندي

ناروي ۲۰ سپتمبر ۲۰۱۰

فریاد

نـــــن فریـــــاد مــــــي د زړګـــــي پــــــه ولولــــــو دئ
د اولــــــــس د ارمـــــانو پـــــــه وسوســــــــو دئ
هـــــره ورځ ورانـــــي ویجـــــاړي چیغـــــي پورتـــــه
ظلـــــم پرېـــــــږده لا وحشـــــــت پـــــه نغـــــارو دئ
د مـــــدوا چـــــاري کمـــــزوري لیـــــد ل کېـــــږي
طمـــــع لـــــږده تشـــــویش ډېـــــر پـــــه جګېـــــدو دئ
کارپوهـــــان صـــــرف پـــــه خبـــــرو ښـــــه پـــــوهېږي
د عمـــــل فکـــــر کمـــــزور پـــــه لږېـــــدو دئ
نـــــام نښـــــان د هـــــر مجـــــرم دئ لادرکـــــه
امانزیـــــه پـــــلان جـــــوړ پـــــه توطئـــــو دئ

ناروې –۱۲/ ۷/ ۲۰۱۱

قناعت

ډېري منډي دي کولې د يو لږ توښې لپاره
قناعت درسره نه وو د ناحق دعوې لپاره
يو وار وګوره ګرېوان ته ټول دي خرڅ کړل په ډالرو
نه دي نوم د پلار نيکه سو نه دي لافې په ډغرو
هلې ځلې دي کولې مخ هم ستا پکښې کې تور سو
د چړچو خلګ ځې نور دي مګر ستا پکښې پېغور سو
چوراو غلا چې خلګ کاندي هيڅ ضمير ورسره نسته
طرفدار ئې هم هغسې اخرت نه بيره نسته
قضاوت د وجدان ښه دئ واقعيت ته غاړه کښېږده
عدالت کې سرخ رويي ده دورنګي دي نوره پرېږده
که ثوک غواړي که نه غواړي د حساب ورځې رارسي
امانزيه دا قانون دئ نن داغسې سبا هسې

ناروي–۱۴/ ۲/ ۲۰۱۰

حکمت

د ګلونو په باغچه کې
د حکمت په انګېزه کې

بلبلان په چونهار سوه
سحرګاه توله بیدار سوه
تورتم ځي په تلوسه کي

د نرګس زړګی اوبېږي
چي شمال کمکی چلېږي
وینم در په دردانه کي

تبسم را معلومېږي
ډکه خوله د خندا کېږي
شین سهار په ازانګه کي

د حکمت شباب ته ګوره
سو پیدا له کومه لوري
د ګلونو په کاسه کي

د لمر وړانګي ښه ځلېږي
زړونه تول په هوسېږي
عندلیب په ترانه کي

دغه خومره ستر قوت دئ
تمثیل توله د قدرت دئ
د اسحق په عقیده کي

غم

له وطنه جلا سوی غم په سريم
فکر ډوب د شاعرانو په هنر يم
امېلونه جوړوي د سرو ګلانو
د دوی منځ کي زه بېشکه بختور يم
ګاهي ښکلي باغچه ګی کړم راته جوړه
افتخار مي د ټولني په لښکر يم
کله ګران وطن زخمي را مجسم سي
يا هم ورک د ښکلو ښو په حشر يم
ازادي د ګران وطن ته هوسېږم
امانزی دا سي شېبو ته منتظر يم

ناروي ۱۳ جنوري ۲۰۱۲

قول

هغه څوک چي مخ ته نه لري غمونه
پيدا کېږي ببخي لږ دا سي وختونه
په رشتيا کي پېژند ل د انسان کېږي

په د روغ کي تباهي د جهان کېږي
دواړو منځ کي عدالت پر ميزان کېږي
خلک څه کړي په انصاف ګوري کارونه

***

حقيقت ويل ترخه وي لکه زهر
ثمره ئې د خوښيو شانته بحر
پټول ئې جوړوي زړګي ته قهر
همېشه به زړه لري قوي دردونه

***

د غټانو په درواغو کي تاوان سته
مشران که په عادت وي پکښې زيان سته
پوهان وايي په هر لوري ئې نقصان سته
دوی به وينې خپل په ژوند کي ضررونه

***

په ظاهره که زاهد ورنه تېرېږه
پرهېزګاره په عمل کي ته ښورېږه
څه چي کړې لږ څه د خدايه وېرېږه
پښېمانۍ ته امانزيه هېڅ به نه وي فرصتونه

ناروي ۲۴ سپتمبر ۲۰۱۱

پوهه

د پوهي ډېوه بله پېشرفتونه په نړۍ کي
د جهان په تکامل کي بدنیتونه په نړۍ کي
مقصدونه جهاني سول د ناټو تر نامه لاندي
شتمني د بل ملک غلا کړه یا مرګونه په نړۍ کي
نام نهاده شعارونه ساختګي دیموکراسي ده
څه چي نغښتي په مرام کي سوه ظلمونه په نړۍ کي
په قوت چي احساسیږي نفاق لویه وسیله ده
جګړه جوړه کور تر کوره پټ رازونه په نړۍ کي
علم څغلي تر اسمانه د پېشرفت خبري ډېري
ورته ګوره امانزیه هدفونه په نړۍ کي

ناروي - ۲۳ اکتوبر ۲۰۱۱

د لراوبر برېښنايي کتابتون

قدرمنو لوستونکو !

تاسو کولائ سئ د لراوبر ويبپاڼي په برېښنايي کتابتون کي زيات شمېر ارزښتناک او په زړه پوري آثار په خپل تفريحي وخت کي مطالعه کړئ .

د لراوبر انلاين کتابتون ستاسو لپاره د لاندينيو موضوعګانو اړوند آثار پر ليکه کوي :

- اسلام او مذهب
- ساينس او تخنيک
- سپورټ او روغتيا
- هنر او ادبيات
- دماشومانو لپاره
- تاريخ او سياست
- بېلابېل آثار

www.larawbar.net/library